

Danskernes Historie Online

Danske Slægtsforskernes Bibliotek

Dette værk er downloadet fra Danskernes Historie Online

Danskernes Historie Online er Danmarks største digitaliseringsprojekt af litteratur inden for emner som personalhistorie, lokalhistorie og slægtsforskning. Biblioteket hører under den almennyttige forening Danske Slægtsforskere. Vi bevarer vores fælles kulturarv, digitaliserer den og stiller den til rådighed for alle interesserede.

Støt vores arbejde – Bliv sponsor

Som sponsor i biblioteket opnår du en række fordele. Læs mere om fordele og sponsorat her: <https://slaegtsbibliotek.dk/sponsorat>

Ophavsret

Biblioteket indeholder værker både med og uden ophavsret. For værker, som er omfattet af ophavsret, må PDF-filen kun benyttes til personligt brug.

Links

Slægtsforskernes Bibliotek: <https://slaegtsbibliotek.dk>

Danske Slægtsforskere: <https://slaegt.dk>

AARSSKRIFT

FOR

FORENINGEN ANKERHUS

1940

UDGIVET AF
FORENINGEN ANKERHUS

Sorø Bogtrykkeri A/S Gudmund & Kai R. Krog
1940

Aaret 1940.

Af Magdalene Lauridsen.

—0—

Da vi sidste Aar udsendte vort Aarskrift var det med Ængstelse for, hvad Aaret vilde bringe, og Usikkerhed prægede naturligt det hele — og saa staar vi atter foran Julen og et nyt Aar med endnu tungere Sind, efter at have oplevet 9. April, Tysk Besættelse af vort kære gamle Land, vort frie Danmark. Alt er blevet saa uvirkeligt, og alt, hvad man ellers har oplevet og kan berette om, ogsaa af gode Stunder og festlige Timer, synes som noget saa langt tilbage og forbigangent; den frygtelig lange og strenge Vinter, hvor Kulde og Frost bandt Sunde og Have, tog Tusinder af Frugttræer og skabte Varmenød i utallige Hjem, bidrog selvfølgelig ogsaa meget til at skabe Mørketid, der sled paa Store og Smaa, paa Kræfter, Nerver og Mod, og saa trods alt fik vi jo alligevel et godt Skoleaar, som vi har Grund til at takke for.

Undervisningen paa de forskellige Kursushold fik vi gennemført og afsluttet, ligesom vi paa de til Maj begyndte Kursus fik saa mange Elever, paa et enkelt Kursus nær, som det var muligt at optage. Og selve Skolelivet har virkelig i Aarets Løb givet os mange skønne Dage — vi fik saaledes en meget lødige og smuk Fest, da vi den 24. Februar sluttede det 10 Mdr. Kursus for Aarets Skolekøkkenlærerinder, hvilket vel navnlig skyldtes de Taler og Sange, de gav os til Afsked, men Dagen prægedes ogsaa, for mig i det mindste, af, at det netop var femogtyve Aar siden vi, Peter Dam, dimitterede det første Hold Lærerinder fra Sorø Forskoleseminarium, hvor Frk. Stubbe Teglbjærg, der kunde dele Dagen med os, havde taget den

dertil knyttede 3-aarige Forskole- og Skolekøkkenlærer-
 indeuddannelse, den Uddannelse, som senere Skoleloven
 af 1937 har fremmet og som nu i Aar er sluttet med det
 nuværende Kursus af 17 Forskolelærerinder og 8 andre
 Folkeskolelærerinder.

Frk. Teglbjærg mindedes meget smukt Peter Dam,
 takkede Frk. Sejerø varmt for det, hun igennem sin Dyg-
 tighed og Personlighed havde givet hende, takkede for
 Skoletid og Aarene derefter. — Frk. Ellen Reetz fra Spo-
 rup takkede paa Vers meget fornøjeligt Fru Dalmark, Fru
 Eliasson og de andre Lærere for det særegne hver især af
 dem havde givet dem gennem deres Undervisning. — Frk.
 Gulddammer illustrerede gennem fine Tegninger og poetiske
 Ord Ankerhustiden, Skolehjemmet ved Kongebro, Broen,
 der binder et Bundt af Blade, af Sorømindes. — Frk.
 Carlsen fra Slagelse, der havde taget sin Uddannelse for
 17 Aar siden, bød de 25 nye Kolleger velkommen i Kredsen
 af Skolekøkkenlærerinder, glædede dem med, at de kunde
 regne med de store Skolepigers bedste Arbejdsvilje og In-
 teresse, naar de mødtes med dem i Skolekøkkenet, en For-
 del, som jo ellers ikke alle Lærerinder faar. Frk. Carlsen
 sagde endvidere, at paa Ankerhus har de lært „Hvor der
 er Vilje, er der ogsaa en Vej“. Der er Kvinder nok i Dan-
 mark, der i trange Tider sukker over alt det, der savnes
 og skal undværes, i den Flok maa ingen „Ankerhuser“
 findes. De finske „Lotter“ viser os i Dag, hvad praktisk
 og positivt indstillede Kvinder betyder for et Lands og
 Folks Bestaaen, men det er ikke Krigen, der har gjort
 dem til det, de er i Dag, men det daglige ofte ubemærkede
 Arbejde har givet dem en Træning og en Styrke, saa de
 kan bestaa paa Nødens Dag, som nu er over Finland. Lad
 os ønske, at Ankerhus ogsaa i kommende Dage maa faa
 Lykke til som før at give deres Elever positiv Indstilling
 — og altid faa det bedst mulige ud af den Situation, de
 stilles i.

Men vi har ogsaa kunnet feste for 33 Husholdnings-
 lærerinder, der den 17. Marts sluttede deres 2-aarige Ud-

dannelse og hvoraf Størsteparten var saa heldige allerede at have opnaaet Arbejde til Maj som Lærerinder og Medarbejdere ved Husholdningsskoler og andre Ungdomsskoler. Som sædvanlig havde vi den Glæde at have mange af de unge Lærerinders Forældre og Paarørende med fra det ganske Land. Fru Karen Hessel, der i en Aarrække har været Formand for Censorerne, dimitterede paa Ministeriets Vegne de unge Lærerinder, der efter de Karakterer, de havde opnaaet, har arbejdet godt og maalbevidst, og hvoraf 5 — 2 Søstre og 3 andre — havde opnaaet Udmærkelse. Fru Hessel pointerede i sin Tale til de unge Lærerinder den unge Slægts tunge Opgaver, men at der ogsaa var store Opgaver, der ventede dem som Husholdningslærerinder, og at det er Arbejdsglæden, der er den største af alle Glæder — ønskede, at de maatte tage den Atmosfære af hjemlig Fred og Lykke, hvori de havde levet paa Ankerhus, med sig ud i Livet.

Fru Lauridsen takkede Fru Hessel og ønskede paa Skolens Vegne Tillykke og Lykke til at gøre Dagens Gerning. Arbejdet paa Husholdningsvæsenets Omraade vil maaske komme til at føje sig paa en anden Maade i Fremtiden end hidtil. Det Arbejde, der skal gøres i Hjemmene, skal ske paa det jævne; men derfor bør man ikke tabe de høje Idealer af Syne. Jeg ønsker Jer Lykke til at faa det negative omsat i noget positivt, og jeg vil haabe, at Fremtiden ikke bliver strengere, end at vi kan bevare Forbindelsen med hverandre. Lev vel og paa Gensyn!

Derefter talte Folmer Dam til de unge Lærerinder og sagde bl. a. til dem, at det er al Ære værd, at De under det Tryk, De har arbejdet under, har formaaet at samle Dem om Arbejdet, som De har, og opnaaet et godt Resultat. Da De begyndte Deres Uddannelse her for 2 Aar siden, tegnede Billedet sig langt lysere, end det gør i Dag. Indstillingen bliver maaske derfor en anden, og der vil møde nye Krav, og jeg haaber da, at De maa have lært at ændre Dem efter Forholdene. Det gælder om at se Tingene lige i Øjnene og ikke lade som om alt er godt.

Der vil komme Vanskeligheder af mange Slags, ogsaa af nationaløkonomisk Art. Nedskæring af vor Udførsel vil medføre, at der bliver mindre Penge til Raadighed. Derfor maa vi klare os med, hvad vi har at virke med. Det bliver en Opgave for Dem at foretage en Omlægning af Husholdelsen, saa der bruges det mest mulige af vore egne Produkter. Lærerrinderne maa være klar over, at deres Uddannelse ikke er tilendebragt. De maa ved Læsning, Kursus o. s. v. stadig søge at holde Dem paa Højde med Tiden. — Idet jeg ønsker Dem til Lykke med Deres Gerning, beder jeg om, at vi maa forene os i at ønske Fred og Lykke for det danske Folk!

Ved den fornøjelige Fællesspisning, der afsluttede Festdagen, blev der talt og sunget ikke alene af Seminariets Medhjælpere men ogsaa af Valgmenighedspræst Even Marstrand, af Fru Bek, Ringe, af Arkitekt Heilesen, Vraa, og paa de unge Husholdningslærerinders Vegne takkede Frk. Margrethe Eriksen fra Kolding, fortalte meget smukt om, hvorledes Skæbnen havde ført hende fra Barndomshjemmet i Christiansfeld til Brødremenighedens Husholdningsskole i Königsfeld i Schwarzwald, hvor hun i over 10 Aar fik sit Virke som Medhjælper, og hvorledes hun kom tilbage og kom til Ankerhus, hvor Kursustiden var kommet til at betyde saa meget for hende, ogsaa ud over det skolemæssige. En Onkel af hende, Direktør Nielsen, takkede Fru L. for, hvad hun havde bidraget til for at faa hende tilbage til sit Folk, til dansk Kultur.

Desværre blev jeg syg, Influenza, sagde Doktoren, maatte give op for en Tid umiddelbart efter, at vi havde sluttet det 2-aarige Kursus, og blev derved forhindret i at faa de sidste Skoledage sammen med vore interesserede og søde 5 Mdr. Husholdningselever og blev først hen paa Sommeren i Vigeur igen. Efter den 9. Aprils tunge Oplevelser havde vi næsten opgivet at holde Skole, men da Regeringen indtrængende henstillede til det danske Folk, at man alligevel under de ændrede Forhold søgte at lade det daglige Arbejde og Liv gaa sin naturlige Gang, maatte

vi paa Ankerhus saavel som andre Skoler dog prøve at gennemføre de kommende Kursus fra Maj 1940.

Vi skrev dog ud til alle de indmeldte Elever og stillede dem ganske frit med Hensyn til at begynde det paatænkte Kursus, men gjorde dem ogsaa opmærksom paa, at de forandrede Forhold ikke behøvede at virke forringende, tværtimod vilde Undervisningen vedrørende Økonomi og Ernæringslære derigennem yderligere kunne uddybes og Tiden eventuelt ogsaa benyttes til at tage flere kulturelle Fag med, ligesom vi vilde søge at give Eleverne Lejlighed til at lære Tysk og Engelsk. Vi henstillede dog til Eleverne, at de tog varmt Tøj med og gjorde dem opmærksom paa, at der paa Skolen principielt ikke nydes Alkohol, og at der ikke bruges kosmetiske Midler, ligesom Rygning kun kunde finde Sted efter Tilladelse.

Under Forudsætning af, at Eleverne med Interesse og Glæde gaar ind under den af Skolen fastsatte Ordning undervisnings- og opholdsmæssigt vil vi gaa ud fra, at Eleverne da som nu trods alt kan faa en god Skoletid paa Ankerhus.

Det nye Skoleaar fik vi dog Lov til at begynde med fuldt Hus. Vi vidste 1. Maj daarlig, om vi fik 10 eller 100 Elever, men fik lykkeligvis baade de 10 og de 100. Paa 1ste Aars Kursus 35 nye Elever og paa 2det Aars Kursus kom tilbage ligeledes 35. Derimod kom der kun 16 af de 24 Skolekøkkenlærerinder, der ellers var optaget, og enkelte af de indmeldte Husholdningselever gav ogsaa op, men der meldte sig til Gengæld andre, saa vi kunde holde Sommerskole med 27 lærelystne og interesserede unge Piger foruden de 3 unge Piger vi maatte tage imod, indtil de trygt kunde tage over Storebælt og komme over til Klejsgaard, hvor de skulde have deres Uddannelse.

Sommeren gav os selvsagt ikke saa mange Gæster som tidligere, men vi havde alligevel den Glæde at se adskillige gode Venner og Kendinge, men i Stedet for pr. Bil kom de nu gaaende og cyklende. En Dag fik jeg den Glæde at faa Besøg af Stiftamtmand Haugen-Johansen,

som jeg i sin Tid gennem den overordentlige Kommission havde haft et fornøjeligt Samarbejde med, han kom gaaende sammen med sin Frue og Fru Amtmand Topsøe. Undervisningsminister Jørgen Jørgensen og Frue saa ogsaa indenfor en Dag, de kom fra Liselund, og vi havde ogsaa den Glæde at have tidligere Kontorchef i Undervisningsministeriet, nuværende Teaterchef Hegermann Lindencrone og Familie boende en lille Tid i Skovhytten — det var netop i den Periode, hvor vi blev purrede ud Nat efter Nat, maatte paa Grund af Luftalarm gaa i Beskyttelsesrum, men vore Feriegæster tog Situationen baade med Humør og med Anstand. Frk. Rambusch, Forstanderinde for Vejle Forskoleseminarium, havde vi ogsaa den Glæde at faa Besøg af, ligesom Fru Olga Borgbjerg og senere Arkitekt Havning med sin Kone og Børn fik Tid til at se indenfor paa en af deres Cykelture; og cyklende kom ligeledes en Landbrugslærer Kiichro fra Sappow i Japan, som studerede Skoleforhold i Danmark, og som ikke alene med Interesse besaa vor Skole, men som jeg ogsaa personlig blev beriget af at lære at kende. Vore Venner fra gamle Dage Søstrene Margrethe og Elisabeth Gram holdt Pinse med os, og E. G. sendte os et Par Smaapiger fra sin Skole paa Bispebjerg som Feriebørn, Inga og Jonna, som virkelig blev os alle til Glæde. Kært Besøg fik vi ogsaa af Venner og Kolleger fra Graasten Husholdningsskole, tidligere gode Medhjælpere. Og saa kom naturligvis en Del af Familiens yngre Medlemmer cyklende; og til Aarsmødet, der føjede sig harmonisk og smukt, fik vi da ogsaa den Glæde at se mange kære Venner gennem de tidligere Elever fra de forskellige Hold, ogsaa fra mer end 30 Aar siden.

Det hævdvundne Vinter-Fættergilde maatte vi naturligvis omlægge af Hensyn til de tilsyneladende næsten uovervindelige Færdselsvanskeligheder, saa Middagen fik vi Kl. 4 og sluttede Gildet Kl. 10. Men det viste sig at blive baade saa hyggeligt og fornøjeligt, at det sikkert bliver Formen for Fremtidens Vintergilder. — Sct. Hans-Festen maatte vi ligeledes ændre i Aar, da det jo paa Grund af

Forholdene var forbudt at brænde Blus, men Samværet og Sangen i den kønne Midsommeraften havde jo baade sin Skønhed og Værdi. Og Udflugterne til Egnens smukke og historiske Steder fik maaske netop paa Grund af de særlige Forhold sin dobbelte Værdi, men de sædvanlige Bilture maatte selvfølgelig stryges i Aar, men saa gik det pr. Cykle. 2det Aars indtog Møen og delvis Falster, 1ste Aars navnlig Omegnen, og de Unge Odsherred, hvor de overnattede paa Willemoes Andersens Høloft og fik set den ideelle Landbodrift og det smukke Hjemliv.

Men saa har vi søgt at give de Unge paa Skolen Lejlighed til gennem Møder og Foredrag at komme i Forbindelse med gode Mænd og Kvinders Ord, Tanker og Taler. Paa Højskolen har de haft Lejlighed til at høre Pastor Nielsen fra Vemmelev og Folketingsmand Erik Appel fra Sønderjylland, Forstander Hans Lund hørte de paa et Møde ordnet af Landboforeningen, paa Sorø Akademi har de gennem det unge Grænseværn været til Møde, hvor bl. a. Falk Hansen har talt, og hele Skolen deltog i den smukke Mindekoncert, der blev holdt for Komponisterne Johan Svendsen og Fini Henriques.

Herhjemme har Fru Sigrid Trier paa sin levende, ejendommelige Maade holdt Foredrag, og Fru Svelmøe Thomsen talte kort før sin Død gribende og vidunderligt om Fredens og Kærlighedens Evangelium, Fru Karen Bjerre Bronee har fortalt om det armeniske Folk og Karen Jepes Livsgerning der, Professor Behrendsohn holdt Foredrag om Selma Lagerlöf, Forstander Sieverts fremdrog „En Rekrut fra 64“, Nielsen Svinning gav os to gode Foredrag, Arne Sørensen holdt et stærkt personligt præget Foredrag, hvori han hævdede, „at Gud var den stærkeste“. Senere havde Eleverne Lejlighed til at høre Biskop Rosendal tale ved „Landsbyskolernes Dag“. Gunnar Dam viste Lysbilleder fra Bornholm, og Forstander Arthur Pedersen, som nu ogsaa har den Opgave at lede den liberale Skole paa „Breadablik“ ved Vejen, tidligere tilhørt Peder Lauridsen, talte paa sin særprægede paa een Gang alvorlige og for-

nøjelige Maade om Livets Lykkehjul. Lærerinde Gerda Møller har ogsaa fortalt om Danske Kvinders Beredskabs-tjeneste, og vi var alle enige om, at naar det gjaldt, skulde vi nok være rede. Og af fagligt havde vi den Glæde at være med til en Forevisning af Frk. Martha Sahl, afholdt af Husholdningsforeningen, og at høre Frk. Dam Mikkelsen fortælle om de interessante Vaskeforsøg, hun har ledet paa „Trollesminde“. Og ind under Jul glæder vi os til, at den aldrende Frk. Eline Begtrup vil tale til os, og Sekretær Hr. Erik Andersen fra „Norden“ vil fortælle os om det Finland, han drog op til sidste Aar.

Og saa har vi søgt at give de unge selv Lejlighed til at lede Diskussioner og Studiekredse, og megen Glæde havde de sikkert af de to unge Gymnasiaster Heltoft og Rasmussen, som gennem Foredrag, Oplæsning og Musik gav et Billede af, hvad Ungdommen føler i Tiden.

Men gennem den fælles Morgensang i Salen, hvor over hundrede friske unge Piger begyndte Dagen sammen med os ældre, gennem Søndagens Morgensang i de gamle Stuer, gennem Aftensangen enten den synges i Haven eller i de enkelte Afdelinger er der ogsaa givet os alle noget værdifuldt fælles — forstærket naar Johanne Jørgensen med sin klare skønne Stemme sang for os „Giv mig, Gud, en Salmetunge“. —

Undervisningsministeriet har fra August udnævnt Fru Ulla Pedersen som Tilsynsførende med Husholdningsskoler-nes Undervisning, efter at Fru Karen Hessel har trukket sig tilbage. De tidligere Tilsynsførende har været Fru Berg Nielsen, Docent Fejlberg, Landbrugslærer Chr. Christensen og Fru Magda Vang Lauridsen, nu gift med Peter Freuchen.

En væsentlig Ændring, ogsaa skolemæssig set, er sket med Hensyn til Peter Dams Bibliotek, idet dette efter i 20 Aar at have været et offentligt Bibliotek stillet til Raadighed for Omegnens Beboere, fra April 1940 er gaaet over til at være et Skolebibliotek for Ankerhus alene. — Biblioteket oprettedes 1919, efter Peter Dams Død i 1918, i hans Forskoleseminarium, blev anerkendt og statsstøttet

som Folkebibliotek og som Bestyrelse for Biblioteket var valgt Amtmand Topsøe, Landsognets Distriktsraadsformand, Sognefoged Chr. Richardt, Agnes Eliasson og Folmer Dam med Magdalene Lauridsen som Formand. Da det oprettedes, var det saa at sige det eneste tilgængelige Bibliotek paa Egnen; siden er der sket saa store Udvidelser paa Biblioteksomraadet, at jeg syntes, at Peter Dams Bibliotek nu havde gjort sin Mission, som offentlig Bibliotek, og at vi maatte kunne forsvare at inddrage det som saadant og faa Lov til at udnytte det, blot som Skolebibliotek for Ankerhus. Derved gav vi ogsaa Afkald paa det aarlige Stats-tilskud, som gives til offentlige Biblioteker, men det er selvsagt af stor Værdi paa Skolen at have det til fuld Raadighed baade for Lærere og Elever.

Men saa udnytter vi den store Biblioteksstue ogsaa til Skolekøkkenlærerindernes teoretiske Undervisning — og disse sidder nu ved de Borde som for 25 Aar siden anskaffedes til de Kvinder, der paa Sorø Forskoleseminarium ønskede at tage denne Uddannelse, ogsaa en Skolekøkkenlærerindes. — Underligt som det kan føje sig.

Naar man saa har haft travlt med at berette om smaat og stort, som Dagliglivet har ført med sig i Aarets Løb — og sidder stille og tænker paa de mange, man ikke kan naa — som Krig og Nød skiller os fra, paa de mange, der lider under Sygdom, de mange, som lider under Bekymring for Hjem og dagligt Brød — og Tanken kredser om vort Lands og Folks Fremtid, ja, saa kommer Tyngen.

Godt da, gennem Ord og Toner at faa Bud ude fra, og saaledes skrev Amelie og Niels Dael sidst i April: „Vi lever, vi haaber, vi holder af dig“, og Aksel Dahlerup tog os gennem Radioen med til Indvielse af Grundtvigs Kirke og gav os Andel i Landets Fest for dets Konge paa hans 70 Aars Dag den 26. Sept., begyndte Dagen for os alle med at hylde Kongen i Ord saa naturlig skønne og dybe, at Taarerne stille gled ned af de Unges Kinder, mens de sad og lyttede, samlede til Morgenandagt. — Professor Lomholt giver ogsaa Mod og Trøst, naar han siger:

„Vi staar nu i en sluttet Flok, vi ser Fremtiden roligt i Møde, fordi saa mange Ting faar os til at tro fast paa Danmark. Jeg skal nævne noget meget vigtigt, som styrker vor Danskhed; det er den simple Ting, at vi stadig har Lov og Ret her i Landet. Enhver kan faa sin Ret efter Loven, Dommerne staar aldeles frit, og her har vi Danske meget at være taknemmelige for.

Gennem hele det Virvar af Larm, Ødelæggelse, hensynsløs Brutalitet og øredøvende Raaben, som fylder Luften fra alle Sider, klinger en ren og klar Tone: „Den største iblandt Eder skal være den, som tjener“. Hvem skal vi saa tjene? Vi skal tjene vore Medmennesker, det er først og fremmest vore egne, Ægtefælle, Forældre, Børn, Arbejdskammerater, det, man kalder *Næsten*. Og saa skal vi tjene vort Land. Rasmus Kristian Rask har sagt: „Sit Fædreland skylder man alt, hvad man kan udrette“.

Danmarks Fremtid kræver Arbejde, og haardt Arbejde af os alle. Vi maa arbejde mere end før, og vi maa maaske finde os i at faa mindre for det end før. Men det danske Folk vil ogsaa løse denne Opgave, det vil som ofte før gøre Dagens Gerning, og Folket vil igen bygge Fædrelandet op i Flid og Nøjsomhed“.

Gid det maa lykkes!

Kongens Ord til sit Folk 9. April.

Under disse for vort Fædreland saa alvorlige Forhold opfordrer jeg alle i By og paa Land til at vise en fuldt ud korrekt og værdig Optræden, da enhver uoverlagt Handling eller Ytring kan have de alvorligste Følger.

Gud bevare Dem alle!

Gud bevare Danmark!

Christian R.,
Amalienborg, den 9. April 1940.

Peter Dam.

—o—

Marga Teglbjærchs Mindeord:

Forstander Dam var min store Oplevelse. Han var en meget kundskabsrig Mand og den sødte Pædagog. Vi, der havde den Lykke at faa ham som Lærer, vil aldrig glemme ham. Jeg har paa Væggen i min Stue hængende et Billede, hvorunder der staar: Peter Dam, Bogens og Børnenes Ven. Og det er netop, som saudan, jeg vil mindes ham. Han forstod ligefrem at indprente os Kærlighed til Bogen og Barnet. Jeg vil aldrig glemme hans Literaturlimer, hvor han gik frem og tilbage foran os og dikterede (ganske efter Hukommelsen), snart standsede han og citerede eet el. andet, og snart tog han en Bog og læste for os. Vi sad ganske stille, ængstelige for, at et eller andet skulde vække hans Opmærksomhed, saa han skulde standse. Vi ønskede bare, han vilde blive ved; det gjorde ikke noget, om der gik noget af næste Time med, for det var ganske ligegyldigt, hvem vi skulde ha' i næste Time, den var aldrig saa interessant som Forstanderens. — Og jeg ser Forstanderen komme gaaende ved Kongebroen og blive modtaget af en Flok Børn fra Øvelses-skolen, ved den nuværende Peter Dams Vej. Børnene flokkedes om ham og søgte at faa fat paa en Haand, for at følges med Forstanderen det sidste Stykke. Jeg husker især hans Regnetimer med Smaa børn, hvor hver Time var en Oplevelse for sig. Vi vil aldrig glemme, hvad han kom til at betyde for os.

Tie og bie.

Naar Danmarks Tunge taler allerstærkest — saa taler den i Salmetone til os. — Fra Salmebogen ved vi, at det ogsaa — kan være Daad at tie og at bie — Det Bispeord er nu et Kongeord — at tie og at bie, tro i Hjertet — mod det, vi alle ved nu er os dyrest — I Troen til, at den, der ret kan bie — skal ogsaa faa at se Opfyldelsen.

Skrevet af Kaj Munk i et Digt til Kongen.

Hilsen til vore Venner i det fremmede.

—o—

Der er et bestemt Omraade, hvor denne Sommer 1940 ogsaa har adskilt sig fra de foregaaende, det er vore mange Venner fra fremmede Lande og Gæster, som ikke har kunnet komme til os som sædvanlig. Vi er ellers vant til, lige fra Bøgen grønnes til Oktober farver Skoven helt broget, at faa Besøg, nær sagt fra den ganske Verden. Da vi paa denne Skole beskæftiger os med „det ældste Kvindeerhverv“ paa Grundlag af den yngste Videnskabs Resultater, har vi Interesse fælles med de mange Mennesker, der har samme Interesse og samme Maal og derfor de samme Problemer, overalt hvor Hjemmets Gerning og Befolkningens Ernæring staar paa Dagsordenen, det vil sige alle Steder, hvor man søger at opretholde menneskelig Civilisation.

Saa er de da kommet til os disse mange Gæster: Universitetslærere, baade mandlige og kvindelige, der med den største Interesse har spurgt os ud om Undervisningen i Ernæringslære og om Arbejdet paa Laboratoriet. Organisationsledere, der har spurgt om vore huslige Foreningers Arbejdsform; Børnepsykologer, der har glædet sig over den Mulighed for Selvvirksomhed, som Skolekøkkenet gav; Socialarbejdere, der blev begejstret over Ungdomsskolens Arbejde; og Direktører, baade ældre og alvorlige og unge og ivrige, med stort Ansvar og tilsvarende dyb Forstaaelse ogsaa for vort Arbejde. Der kom ogsaa unge Lærerinder, der var rejst ud for at uddybe deres Uddannelse, én kom fra en Egn, hvor det var et helt Samfundsproblem at faa lært Husmødre at henkoge; andre kom fra Egne, hvor Befolkningen ligesom maatte gøres opmærksom paa Betimeligheden af Nødtørstshuse, eller af Rimeligheden af at tage Tøjet af, naar man skulde sove. En Dag var der en Økonoma, hvis daglige Arbejde det var at sørge for Køkkenudstyret, hvor der spiste ottehundrede Efterskoleelever. Hun syntes nærmest, at vort Modelkøkken var et Dukkekøkken og „ganske henrivende“.

For det var jo ikke blot os, som viste frem og gav Besked; vi fik jo ogsaa Lov at spørge og fik paa den Maade

mange Ting at vide og blev igen bestyrket i Følelsen af Fællesskab i Opgaver og Maal, samtidig med, at vi fik et stærkt Indtryk af vore Gæsters Personlighed. Det er da ogsaa mangfoldige Hilsener, vi i Aarenes Løb har modtaget fra dem, der har gæstet os. Selv om deres Ophold her kun havde været et Par Timer, havde de naaet at faa et Indtryk af Skolen, som gjorde, at de sendte os officielle Tryksager eller personlige Hilsener fra deres videre Rejse eller fra deres Hjemegn og Skole. — Disse Hilsener kommer vi nok til at undvære i Aar, nu da vi oplever som en Opfyldelse af det gammelnordiske Digt om „Vølvens Spaadom“: „ . Uvejrstid, Ulvetid, Undergangen kommer. Ingen yder den anden Skaansel . .“ Vi kan jo ikke gøre andet end at følge vor Kurs, være trofaste i Arbejdet og tro paa, at maaske vore gode Tanker kan naa som en usynlig Strøm ud til de mange Venner i det fremmede, som vi har fælles Arbejde, Interesser og Maal sammen med; og saa, fordi nu engang det at haabe er en Grundbestanddel i det menneskelige Sind, se hen til et af de sidste Vers i det samme Digt: „Atter ser hun — op af Havet — Landene løftes — lysegrønne“.

Hvis og naar det sker, kan der igen blive Tale om at udveksle Erfaringer baade til videre Uddannelse og til Bestyrkelse af Venskab.

Ingrid Saxtorph.

Uden for Samsø —

Da Vand og Mad slap op ombord paa „Jylland“.

—o—

Fru Lauridsen, der med Ruteskib over Kalundborg søgte at komme til Jylland, fortalte $\frac{1}{2}$ Sorø Amtstidende lidt om den næsten dramatiske Tur, og siger til sin Undskyldning for at være taget paa Rejse under saa uvisse Vejrforhold — at naar man ikke tog i Betænkning at lade flere Hundreder Soldater, baade fra Sjælland og Jylland drage paa Orlov den Vej, lægge Beslag paa baade Skibsplads og Forplejning, maatte civile Rejsende med lovligt Ærinde vel ogsaa kunne vente at komme frem.

Turen fra Kalundborg begyndte i straalende Vejr og med godt Humør hos de ca. 1000 Rejsende, der endelig var kommet paa Vej,

mange efter at have været i Korsør en Nat og „ventet paa Skib“ dér, og andre, der med Tog fra København naaede til Slagelse, hvor Parolen lød: Rejsende til Fyn og Jylland skifter med Tog til Kalunborg“. — Rejselisten blev ivrigt studeret, og man var klar over, at man maatte regne med nogen Forsinkelse, derfor skulde den bedste Togforbindelse fra Aarhus Havn til Odense, Padborg og Kolding undersøges; men da man naaede saa vidt, at man kunde se Samsø og ikke kom ud af Stedet, begyndte man at interessere sig for Mad, som det kneb for mere tilbageholdende at faa serveret — og man begyndte at regne med en mulig Overnatning. Hvem der havde været saa heldig at faa en Kahyt kunde jo sagtens; men for ældre, svage Mennesker var det jo ikke saa lystigt, og dog var der ingen Grund til Ynk, da der var varmt ombord, saa man sagtens kunde klare sig en Nat igennem. — A propos, under saadanne Omstændigheder vilde ellers en tidsmæssig „Rationering“ af Kahytterne være paa sin Plads.

Resultatet af første Dags Sejlads blev dog, at man kom i Havn i Koldby Kaas, kunde komme i Land, faa afsendt Iltegram eller Telefonbesked med et „Alt vel“ til ængstelige Koner og Kærester, faa Skatteskemaet beordret afleveret og hvad andet, der kunde genere Samvittigheden. Nogle reddede Sengeplads paa Hotellet, andre gjorde forgæves Forsøg paa at faa Bil eller Kane til Besser og Tranebjerg, andre hamstrede Cigarer, Chokolade, ja saa galt et halvt Rugbrød, Rosiner, Sæbe og Strikkegarn hos Købmanden, der blev et godt Bevis for Tillid og Ærlighed. Folk forsynede sig nemlig selv i Butikken, lagde de Penge, man mente, det kostede, og Kunder og Købmanden nikkede venligt til hinanden, medens Telefonklokken ustandselig kimedede, for hvem der havde været saa heldig at faa Forbindelse med Statstelefonen.

Da man næste Morgen langt fra var klar over Issituationen og Muligheden for den næste Dag at naa Aarhus, var vi flere, der tog det tilsyneladende fornuftige Parti at returnere med „Jylland“, der ogsaa Aftenen i Forvejen var søgt ind til Samsø, og dermed begyndte vore „Trængsler“, som bagefter vist maa siges nærmest at være af nervøs Art, for ingen led i Virkeligheden Overlast; men det skal indrømmes, at der var Tider, hvor det langt fra var lystigt. Det var dog Uvisheden, der skabte Uroen og Ængstelsen.

Dagens Begyndelse var heller ikke ikke hyggelig — at det flød med Redningsbælter, og hvad der ellers kunde bruges til Natteleje for 800 Mennesker, var kun naturligt; men det varede lidt længe, inden der kunde skaffes Morgenkaffe frem, ogsaa som Følge af manglende Service. Og da Vandet slap op og Sulten begyndte at gøre sig gældende, var man lykkelig over at redde en Sodavand til Reserve, og man ønskede inderligt, at der maatte være en Sæk Havregryn ombord. Senere blev en Flaske Øl og et Par Stykker Smørrebrød

omhyggeligt gemt — for efter otte Timers Forløb sad vi paa samme Sted uden tilsyneladende Gnist af Mulighed for at komme videre ved egen Hjælp. Man var blot glad for, at Skibets Skruer kunde holde aabent Vand lige uden om Skibet, at et sprungent Vandrør var tætnet, og glad for i Damesalonen at være i Selskab med Kvinder, der havde baade Vid og Humør i Behold, som oven i Købet havde Hjerte til at dele ud af Æg og Kager, — een endog ud af sit Garnforraad, saa der blev strikket baade Luffer og Muffedisser til Finnerne.

Men da Dagen gik paa Hæld, og der blev lukket af for Bispising, begyndte det at knibe med Sindsligevægten, og en Deputation gik til Kaptajnen. Efter den med ham stedfundne Forhandling, meddeltes for det første, at han havde meddelt Trafikledelsen Skibets vanskelige Stilling, hvorefter man formodede, at „Storebjørn“ vilde komme til Hjælp, og dernæst blev det meddelt, at der skulde nok blive Mad til alle; men man maatte tage til Takke, og Maden vilde blive rationeret, at Overnatningen skulde blive ordnet, saa de uheldige Episoder fra forrige Nat ikke skulde gentage sig. Og det blev henstillet til de Rejsende, der havde sikret sig Kahyt, at afgive Plads til Mødre med Børn, til svage og til ældre Personer (hvorefter en Journalist galant afgav sin Kahyt til Fordel for mig). Det gav Ro, og man forstod, hvor stor Værdi det vilde være, om der under saadanne Rejseforhold fandtes en myndig Kaptajn ikke alene paa Kommandobroen, men ogsaa paa Dæk, i Saloner og i Spiserum mellem den store Hær af Passagerer.

Mellem Passagererne var en ung norsk Præst: „Lad os samles, lad os synge“, sagde han, og han fik Bud rundt, og Musikere, der var ombord, spillede til de nordiske Sange, der blev sunget. Korte Taler blev holdt, og af det, der blev sagt, vil ingen glemme Ordene om „Storebjørn“, som var paa Vej med Hjælp, ogsaa til os.

Ud paa Aftenen skete det da næsten utrolige, at Kaptajnen virkelig overvandt de store Isskruninger, der havde bundet os den ganske Dag, og det virkede saa stærkt, at en Soldat raabte: „Vi sejler, vi sejler“ og greb den første den bedste Pige og dansede rundt med hende, og da kunde alle danse med.

Bagefter føles saadan en Rejse næsten som en Naturoplevelse; men mange „Størrelser“ antager derigennem andre Dimensioner. Den velhavende 1ste Klasses Rejsende, der ikke fandt Anledning til at betale „de Par usle Beskøjter“, som man blev rationeret og opvartet med — og de hygiejniske Krav, man i vore Dage har fundet rimeligt at stille, blev næsten latterlige, efter at man havde været glad for at faa sin Kaffekop skyllet i lidt Saltvand og Haanden vasket i lidt Fygesne — og set, hvad Sømænd kan præstere, taalmodige udholdende i Udøvelsen af deres Pligt.

Aarsmødet 1940.

—o—

Foreningen Ankerhus afholdt Aarsmøde i Dagene Lørdag den 31. August og Søndag den 1ste September.

Trods Rejsebesværligheder og andre Vanskeligheder saa man med Glæde ligesaa mange Elevgæster stævne til som i tidligere Aar. Salen blev fyldt til sidste Plads Lørdag Kl. 17, da Middagsklokken lød.

Der var mange Jubilarer. Deriblandt ogsaa Frk. Margrete Pedersen, der har været Foreningens utrættelige Formand i 25 Aar. Selv om vi ikke ved Mødet fik markeret dette, er vi lige taknemlige for den Trofasthed og Interesse mod Skole og Forening, Frk. Pedersen viser ved hvert Aar at stille sin Tid til Raadighed og tage den lange Rejse herover til Aarsmødet.

Af ældre Jubilarer mødte Dorthea Larsen, Søllested, i Spidsen som „35-aarig“. Fra samme Aargang kom Fru Anna Clausen, Skaarup, der bl. a. har vist sin Trofasthed og Tillid ved at betro Skolen sine to Døtre. Den ene, Erna, er Husholdningslærerinde hjemme, og den anden slutter sin Uddannelse som Husholdningslærerinde her til April. Dorthea Pedersen, født Knudsen, der i saa mange Aar, som Enke, med stor Dygtighed har ledet sin dejlige Gaard og opdraget sin Børneflok, kom for at fejre 30 Aar. Marga Stubbe Teglbjærg fejrede 25 Aar og har vist i ligesaa mange Aar repræsenteret sine Kolleger i Foreningens Bestyrelse. Ingefred Juul Andersen, Lærerindeforeningens dygtige Formand, og vor egen „Børnehaven“, Marie Andersen meldte 20 Aar. — Fru Lauridsen bød dem og alle hjærtelig velkomne som Skolens Gæster.

Paa Foreningens Vegne bød Formanden, Frk. Pedersen, Hadsten, Velkommen og udtalte sin Glæde over den store festlige Skare af unge og ældre, der var samlet i den smukt pyntede Sal. Takkede Skolen fordi den hvert Aar saa gæstfrit aabnede sine Døre. Frk. Pedersen tegnede endvidere i sin Tale et smukt, fornøjeligt og lærerigt Billede af Skolens, Foreningens og Husholdningssagens Udvikling gennem de sidste 25 Aar. Hr. Folmer Dam hilste i en alvorlig Tale de tidligere Elever, som „vor Skoles Ære, vort Arbejds Salt“ — og gav en munter Vise om Optimisme, som findes andet Steds i Aarsskriftet. Blandt mange andre talte ogsaa Husholdningsskolernes nye Tilsynsførende, Konsulent Fru Ulla Pedersen, der smukt hyldede Fru Lauridsen

„som Dronningen i Husholdningens Rige“, der gennem sin Idealisme og klare Syn har ført ikke alene Skolen her, men hele Husholdningssagen frem til saa agtet en Plads, som den nu har naaet. Takkede Fru Lauridsen for det gode Førerskab gennem 45 Aar og for Trofasthed og aldrig svigtende Interesse for gamle Elever.

Efter Middagen blev der spillet en lille Komædie — Gustav Wieds „Skærmydsler“ — og den vakte ikke mindst Glæde derved, at den blev spillet af Skolens Lærere — Hr. og Fru Jørgensen, Frk. Sejerø og Frk. Barfoed.

Efter Morgensangen Søndag Morgen samledes man til Generalforsamlingen i Skolestuen. Formanden udtalte Mindeord over to af Ankerhus trofaste Elever, der er døde i det sidste Aar — Frk. Oda Clausen, København, og Fru Dyrlyge Jensen, f. Lilli Hansen, Hjallerup.

Af Beretningen fremgik det bl. a., at der 'til et „Flickornes Stuga“, et Slags Feriehjem for gamle Ankerhuselever, er indkommet 300 Kr. Foreningen vedtog at yde et Bidrag, og der modtages fremdeles Bidrag fra tidligere Elever. Regnskabet fremlagdes og balancerede med et Overskud paa ca. 400 Kr. Det godkendtes.

Til Bestyrelsen genvalgte Frk. Meyland-Smith, Frk. Juul Andersen og Fru Paula Egemose. Desuden bestaar Bestyrelsen af Frk. Marga Teglbjærg, Fru Alice Dittmann, Frk. Marence Tarp og Frk. Margrete Pedersen, som er Foreningens Formand. Som Revisor nyvalgte Fru Esther Børresen Jølst. Desuden er Fru Hilda Christiansen Revisor.

Søndag Eftermiddag holdt Hr. Folmer Dam Foredrag om Problemer og Opgaver under de nuværende svære Forhold og manede stærkt til Sammenhold af alle Husholdningssagens Venner uanset Alder, Samfundsstilling og Uddannelse. Eftermiddagens Slutning blev en smuk Oplevelse, idet Skolens tidligere Lærerinde, Frk. Johanne Jørgensen sang for os med sin smukke rene Stemme. Hendes Fader, Forstander Thormod Jørgensen, akkompagnerede hende og fortalte ind i mellem udmærket om de forskellige Salmer og Sange — Frk. Johanne Jørgensen og Forsamlingen skiftevis sang.

Kl. 6 aabnede man for Radioen og sluttede sig sammen med den over hele Landet foranstaltede Alsang og sang: „Modersmaal er en himmelsk Lyd“.

Saa skiltes man i Tak for to rige, gode Dage. De mørke Skyer, der hviler over Landet og os alle, knyttede os tættere sammen og gjorde Takken dybere.

M. T.

En Optimistvise.

Skrevet til Aarsmødet 1940.

— o —

Mel.: Pandeben, godt det gror —

Atter svandt der et Aar,
det er svært som Tiden gaar,
og den fører paa sin Vandring
ofte til en slem Forandring,
men, skønt Ændringen er trist,
man skal være Optimist.

Vintersne, Kulde kom
mer end nogen syntes om,
man gik rundt og frøs i Stuen,
lavt kun brændte Arneluen,
men saa længe man har Gnist,
skal man være Optimist.

Kaffen blev mere knap,
Rationering mere skrap,
under Vesten maa man stikke
mange underlige Drikke,
om de smager godt, ja vist,
naar man blot er Optimist.

Stadig gaar Priser op,
snart i Trav og snart i Hop,
det er svært at faa Balancen,
særlig i Husholdningsbranchen,
ja, den Kunst er særlig stor,
lykkes kun for Optimor.

Mange Hjul gik i Staa,
hvor skal Fatter Arbejd faa?
I skal se, vort Land kan gemme
Arbejd til enhver herhjemme,
Tillid til det danske Folk
nærer hver en Optimand.

Man har set Piger, der
ikke kendte eget Værd,
men de gode, danske Piger
er der mange, og jeg siger
intet om det andet Hø,
priser kun hver Optimø.

Vi har faaet, blir der sagt,
os en god Portion Foragt,
mensaa vist som Danmarks Dreng
stod beredt til Værn om Vænge,
vender Bladet sig igen,
tror den danske Optisvend.

Med vor Tid helt i Pagt
er vi blevet mørkelagt,
intet kan dog *det* forvanske,
at vi er og bliver danske.
Sangen er den bedste Tolk
for et frejdigt Optifolk.

Lad da kun Haabet gro,
aldrig slip den stærke Tro,
saa kan ingen Magter stoppe
det Humør, vi holder oppe.
Den ler bedst, som ler til sidst,
Tænk paa det — vær Optimist.

„Spids“.

Danske Kvinders Samfundstjeneste.

—o—

Danske Kvinders Samfundstjeneste af 1940 dannedes i Maj og har indtil nu taget forskellige praktiske Arbejder op af samfundsmæssig Betydning.

Begyndelsen blev gjort med en Indsamling af hvide Klude til Fremstilling af Sygevat, og nu i November har der været en Indsamling af brugt Tøj, som de, der trænger til dette Tøj, nu undervises i Omsyning af.

En af de Opgaver, som jeg har haft en Del med at gøre, nemlig „Spildfrugt -- og Vildfrugt“ — vil jeg gerne fortælle lidt om her.

Det var en Tanke, som var indlysende rigtig, at gode danske Frugter ikke maa spildes i Aar, men indhøstes, opsamles og konserveres for at uddeles i Vinterens Løb til børnerige Familier, som ikke selv har kunnet skaffe sig et saadant Forraad. —

Opgaven var rigtig, men den var vanskelig. Først gjaldt det jo Plukning af Bær, Opsamling af Blommer og Æbler og Ruskning af Rabarber, som man velvilligst fik overladt Landet over, hvor der var Overflod.

Saaledes drog en Dag en Skare Husmødre fra Sorø-egnens Husholdningsforening ud til Flensted-Andersen og trak Rabarber op, dejlige røde „Elmsfetier“, en hel Lastbilfuld — der blev baade til Sorø og København — og i den Uge var Marmeladen begge Steder baade rødere og bedre end ellers. —

Til Frugtindhøstningen Landet over meldte sig flinke unge Spejdere af alle Farver — D. U. Per og andre Ungdomsforeninger. De drog ud i Sommer-Aftener og paa Søndage og vendte hjem med Tons af Frugt — eller samlede det for senere Afhentning med Lastbil — og Lastbilens Ejer var ogsaa en Samfunds-Tjener, ligesom Cyklereparatøren var det, da en Spejder led Havari, for, som han sagde, jeg har jo ingen Æbler at give, saa kan jeg da gøre det.

Saa gjaldt det at finde Kogesteder til den sure Saft — Tomatpureen og Marmeladen. Ogsaa de kom, de blev tilbudt af private — af Skoler — Alderdomshjem — Vandrehjem o. s. v. — og snart var der ikke et Sogn, som ikke havde sin *Samfundsgryde* i Kog. — Næste Vanskelighed var Emballagen.

Danske Glas- og Teglværkers forstaaende Direktører hjalp os i store Dele af Landet, men her forslog jo ikke Krukker, alt maatte tages i Brug — Støbepap — Træ-

— Emballage o. s. v. fyldtes efterhaanden med over 100,000 kg god Marmelade tilsat 50 % Sukker. Sukkeret kom ogsaa som en Gave — fra Handelsministeriet — og uden dette kunde vi jo heller ikke koge Marmelade.

„Spild- og Vildfrugt“ blev en Samfundssag paa flere Maader. Mennesker fra alle Samfundsklasser med samme hjælpsomme Indstilling fandt hinanden, her sad Arbejder-Hustruen, Professorinden, Direktør- og Skibsreder-Hustruen, Blaamejser og andre Spejderpiger paa samme Bænk, i samme Arbejde og blev Hjertensvenner.

Det gav den Glæde, som sikkert var nødvendig for at holde ud Uge efter Uge, og som sikkert ogsaa er medvirkende til, at der lyder til os mange Steder fra, vi møder igen næste Aar. Det har været en Oplevelse at se disse gode Hjælpere i Alder fra 10 Aar — smaa „Grøn-Smutter“ til Professorinden paa 70 — daglig komme og tage deres Del af Arbejdet med Humør og Udholdenhed, *fordi* de vilde hjælpe andre.

En Dag kom Landets Dronning og Kronprinsesse for at vise deres Interesse for det frivillige Arbejde, her blev udført, og i det ganske Land har Sogneraad og Byraad paa forskellig Maade ydet Tilskud og Anerkendelse af det veludførte Arbejde.

Vi venter, haaber og tror, at mangt et Barneøjeblik skal lyse af Glæde og Tilfredshed ved Udsigten til en „Marmelade-Mad“ i Vinterens smørknappe Tider. Danske Kvinders Samfundstjeneste haaber at fortsætte og gøre det endnu bedre i 1941.

Agnes Eliasson.

Rationeringen.

—o—

16 Maaneder efter Krigens Udbrud har vi skarpere Rationering end vi havde 3 Aar efter Udbrudet af Krigens 1914—18. Rationeringen griber stærkt ind i den daglige Husførelse og stiller Husmoderen overfor mange vanskelige Problemer af saavel ernæringsmæssig som madteknisk Art. Det kan derfor være nyttigt at se lidt paa Rationeringen som Helhed.

Sukkerrationeringen kom først. Allerede 1. Okt. 39 blev Sukkerrationen indført, og den var dengang 2¹/₂ kg til hver

om Maaneden. 1. April 40 nedsattes Rationen til 2 kg og 1. Sept. 40 til $1\frac{1}{2}$ kg. Fra Januar 41 sættes den formentlig igen op til 2 kg til hver om Maaneden. Vort normale Sukkerforbrug i Husholdningen ligger omkring 3 kg til hver, højere paa Landet end i Byerne. Det er da ogsaa paa Landet, man har følt Sukkerrationen haardest. Man klarer sig dels ved at søde Maden mindre, dels ved at erstatte Halvdelen af Sukkeret til Frugtkonservering, Baging og Madlavning med kunstige Sødemidler og dels ved at bruge Sirup, Honning og Kunsthonning i Stedet for Sukker. 12 Sakkarintabletter, 16 Krystallosetter, 140 g Sirup, 180 g Honning eller Kunsthonning har samme Sødeevne som 100 g Sukker. Sakkarin og Krystallose er uden Næringsværdi. 140 g Sirup, Honning og Kunsthonning har samme Næringsværdi som 100 g Sukker.

Kaffe og The blev første Gang rationeret 12. Januar 40. Rationen var da 500 g Kaffe eller 200 g The om Maaneden til hver, ogsaa de ganske smaa Børn. Fra April 1940 nedsattes Rationen til 400 g Kaffe eller 125 g The til hver om Maaneden, men Børn under 6 Aar fik ingen Ration. Til Gengæld kunde der fra 16. April 40 faas *Kakao* i Stedet for Kaffe paa Kortene. 19. Sept. 40 nedsattes Rationen til 200 g Kaffe eller 50 g The om Maaneden og fra Oktober til 125 g Kaffe eller 50 g The. Kafferationeringen har vi jo alle følt som noget ubehageligt; men vi har da haft Tid til at vænne os til Surrogatkaffen. Noget ernæringsmæssigt Minus betyder Kafferationeringen ikke, tværtimod har vi nu en Anledning til at faa Kaffen afløst af de næringsrige varme Mælke- og Frugtdrikke. Surrogatkaffen er efter min Mening ikke værd at drikke. Vil man endelig bruge den, bør den serveres skoldhed. Da der ikke er nogen Kontrol med Fremstillingen af Surrogatkaffe, kan den indeholde alle mulige mærkelige Ting, og det er ikke sikkert, alle Fabrikater er helt uskadelige. For Resten er Bouillon (af Vitamon-, Maggitærninger o. l.) baade et af de bedste og billigste Surrogater for Kaffe.

The-Surrogaterne forekommer mig bedre end Kaffe-Surrogaterne. Tørrede Æbleblade og tørrede Æbleskræller er ikke daarlige. Bedst synes jeg om Æblemostthe! 1 Liter kogende Vand tilsættes $\frac{1}{4}$ Liter Æblemost — og man har en herlig Drik. Værre er det med Kakaoerstatning til Børnene, for Kakao har jo en ikke ringe Næringsværdi. Der er ikke andet at gøre end give Børnene Mælkedrikke i Stedet for Kakao.

Margarinen blev rationeret 15. April 40 med en Ration paa 125 g til hver om Ugen. Imidlertid begrænsedes Margarinerationeringen 1. Maj til Personer, der betalte indtil 39 Kr. i Statsskat sidste Aar, hvorefter denne Rationering kun blev af Betydning for den mindre bemidlede Del af Befolkningen, og Rationen for denne er endda kun lille, idet vort normale Margarineforbrug udgjorde omkring 350 g om Ugen til hver. 4. Decbr. 40 gaves der til *alle* en Ekstraration paa 500 g i 1 Maaned, men allerede 4 Dage senere kom *Smørrationeringen*, som blev paa 1000 g i 20 Dage, altsaa 50 g om Dagen, hvad vi endnu faar. Samtidig bestemmes det, at man kun kunde faa den ekstra Margarine mod Aflevering af baade Margarine- og Smørkort, saa Fordelen ved den ekstra Margarineration blev temmelig illusorisk undtagen økonomisk set.

Rationeringen af Smør og Margarine stiller os overfor flere alvorlige Problemer. Saalænge Svinefedt og Klaret kan købes uden Kort, kan vi naturligvis teoretisk set skaffe os den samme Mængde Fedtstof som før; men mange har ikke Raad til at bruge saa meget af de dyre Fedtstoffer. Normalt bruger vi omkring 90 g Margarine + Smør + Fedt daglig til hver, saa vi maa regne med at faa betydeligt færre Kalorier gennem disse Produkter nu end før. Desuden kommer vi til at mangle en Del A- og D-Vitamin, som vi før fik baade gennem den vitaminiserede Margarine og gennem Smør, men som ikke findes i Fedt. Og endelig stiller Knapheden paa Fedtstoffer os overfor mange madtekniske Vanskeligheder.

De manglende Vitaminer skaffer vi os gennem Sild, Fiskelever og Grønsager. Kalorierne bliver det værre med, som vi siden skal se. De tekniske Vanskeligheder lader sig overvinde. Vi siger Farvel til Opbagninger og bruger jævne Saucer m. v. i Stedet. Vi bruger nye Salatopskrifter med Flæsk og Fløde i Stedet for Olie. Vi rister Kødet paa tør Pande i Stedet for at stege det i Fedtstof. Vi halverer Fedtstofmængderne til Baging. Vi udnytter ogsaa Høns- og Hestefedt i Madlavningen. *Men vi bruger ikke Paraffinolie*, som dels er uden Næringsværdi og dels virker skadeligt paa Opsugningen af A- og D-Vitamin. Og endelig strækker vi Smørret ved at røre det op med et Drøjemiddel. Personlig foretrækker jeg Havremelsjævning eller Gulerodssaft, men ogsaa $\frac{1}{2}$ Kærnemælksost og $\frac{1}{2}$ Gulerodssaft til samme Mængde Smør er godt. Anvendelsen af Smørepaalæg — Smør rørt op med Ost, med hakkede eller

purérede Grønsager eller Kød, med Æg eller med Fiskelever, virker ogsaa besparende.

Rationeringen af Franskbrød og Sigtebrød kom 1. Sept. 1940 og gav 2400 g Franskbrød eller 8000 g Sigtebrød til hver i September. 16. Sept. fik vi *Rugbrødrationering* med 2000 g Rugbrød eller 1200 g Sigtebrød til hver om Ugen. Disse Rationeringer nedsattes imidlertid fra Oktober og gældende for Oktober Kvartal som vist i nedenstaaende Skema, der angiver Rationen til hver Person i 1 Maaned:

6 kg groft Rugbrød, eller 4,125 kg lyst Rugbrød, eller 3,6 kg Rugsigtebrød, eller 4½ kg groft Rugmel, eller 3 kg Rugsigtemel.
2,2 kg Franskbrød, eller 2,75 kg Grahamsbrød, eller 1,825 kg Flormel, eller 2,2 kg groft Hvedemel.

Desuden gaves der haardt arbejdende Personer en Tillægsration af Rugbrød paa 3 kg i en Maaned.

Fra Nytaar 1941 bliver Rugbrødsrationen forhøjet til 7⅔ kg Rugbrød om Maaneden til hver Person over 6 Aar, medens Børn under 6 Aar kun vil faa 3 kg. Haardt arbejdende Personer faar en Tillægsration paa 3 kg Rugbrød, og meget haardt arbejdende en Tillægsration paa 6 kg Rugbrød om Maaneden.

Rugbrødsrationen vil fra Januar svare godt til, hvad vi tidligere spiste. Franskbrød-Flormelsrationen er derimod kun det halve af vort normale Forbrug og lægger store Hindringer i Vejen for Hjemmebagningen. Ved at drøje Flormelet med Bygmel, Havremel, Kartoffelmel, Rugsigtemel eller Kartoffler kan man dog nogenlunde opretholde Hjemmebagningen. Ganske vist vil Rationeringen af Havre- eller Byggryn lægge sig hindrende i Vejen for at anvende Havre- eller Bygmel til Hjemmebagning, hvor man ikke kan faa disse Melsorter fremstillet af eget Korn, hvad Landboerne vel som Regel kan. Til Gengæld kan Byboerne maaske faa Rugbrødsmærker tilovers til Køb af Rugsigtemel.

Franskbrød-Flormelsrationeringen betyder, at vi nu ikke faar saa mange Kalorier gennem Finbrød og Bagværk som tidligere. Det er ernæringsmæssig set kun godt, hvis vi kan faa disse Kalorier gennem andre og lige saa billige Fødevarer, da Franskbrød og Flormel jo er meget ensidige Næringsmidler. Før Grynrationeringen kom, kunde vi faa Kalorierne gennem Grynene.

Fra December 1940 fik vi imidlertid rationeret *Havre- og Byggryn*. Rationen blev 1 kg til hver om Maaneden,

dog med en Mulighed for Forhøjelse fra Nytaar. Man maa i høj Grad haabe, at denne Mulighed bliver til Virkelighed. Ganske vist er Grynrationeringen det dobbelte af vort normale Gennemsnitsforbrug. Men i mange fattige Hjem og hvor der er haardt arbejdende Mennesker er Rationen mindre end det normale Forbrug, og naar man er henvist til at skaffe sig billige Kalorier til Erstatning for de ved Rationeringen bortskaarne, er Grynrationeringen noget nær en Katastrofe. Saa har vi af ikke-rationerede, billige og dog nogenlunde kalorierige Varer kun Kartoffler at falde tilbage paa.

Lad os til Slut lige se paa, hvad Rationerne nu giver og fra Nytaar formentlig vil give os af Kalorier daglig:

	Dagsration nu	Kalorier nu	Dagsration fra Nytaar	Kalorier fra Nytaar
Rugbrød	200 g	500	256 g	640
Franskrød	73 g	190	73 g	190
Gryn	33 g	125	33 g	125
Smør	50 g	385	50 g	395
Sukker	50 g	200	67 g	268
I alt		1400		1608

Bruger man Grahamsbrød i Stedet for Franskrød kan man faa 38 Kalorier mere.

Regner vi med, at vort Caloriebehov pr. Person er omkring 2400 Kalorier, idet vi foreløbig ser bort fra Personer med haardt Arbejde, mangler der altsaa 1000—1200 Kalorier, naar Rationerne er fuldt udnyttet. Ved Anvendelse af $\frac{1}{4}$ kg Kartoffler og 150 g Grønsager eller Frugt daglig faar vi yderligere 250—300 Kalorier. Bruger vi endvidere 25 g Flæsk, 75 g Kød og 30 g Fisk gennemsnitlig pr. Dag faar vi derigennem 300 Kalorier. Vi mangler saa 400—600 Kalorier, som skal dækkes gennem Fedt, Ost, Æg, Mælk og en Række forskellige Varer, hvoraf vi bruger — og kan bruge — temmelig lidt. 20 g Fedt, 20 g mager Ost, 20 g Æg, $\frac{1}{4}$ Liter Sødmælk og $\frac{1}{4}$ Liter Skummetmælk eller Kærnemælk vil give os 500 Kalorier til, og saa skulde vi altsaa være i Salveten. Men de anførte Mængder af de forskellige rationerede og ikke-rationerede Varer koster med de nugældende Priser ogsaa omkring 115 Øre, og der er mange Familier, som ikke har Raad til at bruge saa meget til hver Person om Dagen. Og hvor skal man saa skære ned? Det er meget svært. Først maa vi stryge Æggene, saa Sødmælken til de voksne — endelig ikke til Bør-

nene — Kød maa vi bruge mindre af eller slet intet, og Smørrationen kommer vi maaske til at lade delvis uudenyttet. Til Gengæld maa vi spise Kartofler og lidt mere Fedt. Andet er der ikke at gøre, naar man er fattig. Man har Valget mellem den Kurs eller Underernæring. Desværre er der vel nok nogle, som vælger det sidste.

De haardt arbejdende Personer faar gennem den ekstra Rugbrødsration 250—500 Kalorier og gennem den lovede ekstra Grynration 60—125 Kalorier ekstra. Det forslaar nu ikke til Dækning af deres større Kaloriebehov. Men de kan nok spise ogsaa 300—400 g Kartofler ekstra, det bliver ca. 300 Kalorier, og giver man dem saa desuden 20 g Fedt og 25 g Flæsk mere, faar de yderligere godt 300 Kalorier. Saa kan det vel lige gaa. Men svært er det.

Naa, ved Hjælp af Grønsager, Frugt, Fisk og Mælk klarer vi nemt Vitaminproblemet. Lad os saa haabe, at Kartofler og maaske Bælgrugter kan klare Kalorieproblemet for os. Vi har da den Fordel, at vi ved, hvor det kniber.

Folmer Dam.

Umiddelbart efter Grynrationeringen skrev Fru Lauridsen nedenstaaende Indlæg til Bladet „Politiken“:

Hvis det er Statistiken, der er lagt til Grund for den nu foretagne Rationering af Byg- og Havregryn, er Statistik farlig — for det er sikkert kun Halvdelen af Befolkningen, der i nævneværdig Grad har brugt Gryn tidligere, har brudt sig om de billige Grynspiser. For den Del af Befolkningen bliver det for hver Dag, der gaar, økonomisk vanskeligere og vanskeligere med de stadig stigende Priser og de ringere Levevilkaar — og saa skal endda den eneste billige Føde, der kan faas, deles med den anden bedre stillede Halvpart, som dog har flere Muligheder for at skaffe sig de nødvendige Kalorier. Saa selv om Rationeringen teoretisk set lægeligt er forsvarligt, er den økonomisk set meget beklageligt.

Skal en saa stærk indgribende Rationering være nødvendig, kunde man ikke alene have Behov at give mindre bemidlede Hjem fortrinsvis Adgang til Køb af Gryn, ligesom man i sin Tid gjorde det for Margarinens Vedkommende, men ogsaa lade Øllet gaa ind under Kornvare-Rationeringen.

NB. Senere har ogsaa Forstander Jensen, Haslev, Prof. Dr. polit. Jørgen Pedersen og Hindhede skrevet protesterende Artikler mod denne Rationering.

Ungdoms- og Aftenskolen.

—o—

Ifølge de Beretninger, der til $\frac{7}{12}$ 40 er indkomne vedr. Husgeringsundervisningen i 1939—40, har der været undervist 19465 Deltagere i 1149 Hold af 377 Lærere; desuden 1586 Deltagere i 93 Hold i Sommerhalvaaret.

Af disse 1149 Hold er:

743	Hold undervist i Skolekøkkener (23 % paa Landet),
41	” ” i Skolestuer,
204	” ” i Forsamlingshuse
63	” ” i private Hjem,
98	” ” andre Steder.

Af de 19.465 Deltagere var:

9867 mellem 14 og 18 Aar

7014 ” 18 og 25 ”

2535 over 25 ”

49 ikke opgivet.

6199 var Døtre af Landmænd,

3074 ” ” ” Haandværkere,

3088 ” ” ” Arbejdere,

1683 ” ” ” Handlende,

1575 ” ” ” Tjenestemænd,

3227 ” ” ” Andre,

619 ” ikke opgivet.

6057 var hjemme,

7358 ” i tjenende Stilling,

3850 ” paa anden Maade selverhvervende,

1854 ” gifte, 346 ikke opgivet.

347 Kursus er afholdt af Kommuner,

441 ” ” ” ” Husholdnings- og Husmoderf.

182 ” ” ” ” Landbo- og Husmandsforeninger,

23 ” ” ” ” Aftenskoleforeninger,

84 ” ” ” ” Arbejdernes Oplysningsforbund,

72 ” ” ” ” Private og Andre.

I Aaret 1931—32 har der været 328 Hold med 5781 Delt.

”	1932—33	”	”	”	476	”	”	9145	”
”	1933—34	”	”	”	523	”	”	9648	”
”	1934—35	”	”	”	637	”	”	11599	”
”	1935—36	”	”	”	806	”	”	14456	”
”	1936—37	”	”	”	930	”	”	16421	”
”	1937—38	”	”	”	1046	”	”	18339	”
”	1938—39	”	”	”	1203	”	”	20538	”
”	1939—40	”	”	”	1149	”	”	19465	”

Undervisningen fordeler sig paa de forskellige Amter som følger:

Københavns Kommune		82	Hold med	1678	Deltagere
Frederiksberg	"	26	" "	443	"
København	Amt	56	" "	1030	"
Gl. Roskilde	"	21	" "	430	"
Frederiksborg	"	36	" "	602	"
Sorø	"	30	" "	572	"
Holbæk	"	66	" "	974	"
Præstø	"	32	" "	537	"
Bornholm	"	3	" "	71	"
Maribo	"	59	" "	1003	"
Odense	"	36	" "	622	"
Svendborg	"	33	" "	543	"
Assens	"	13	" "	189	"
Aalborg	"	77	" "	1448	"
Hjørring	"	50	" "	763	"
Viborg	"	77	" "	1105	"
Thisted	"	38	" "	697	"
Randers	"	56	" "	1033	"
Aarhus	"	38	" "	694	"
Skanderborg	"	50	" "	828	"
Vejle	"	53	" "	839	"
Ringkøbing	"	44	" "	806	"
Ribe	"	106	" "	1525	"
Sønderjylland	"	67	" "	1033	"

Af Deltagere har der i 1939—40 været ca. 5 % færre end forrige Aar, men i Betragtning af de vanskelige Lokaleforhold, der maattes begyndes og arbejdes under, som Følge af de indgribende Restriktioner med Hensyn til Lys og Varme, maa det siges, at de Unge ikke har været mindre interesserede i at deltage i denne Undervisning, og saa vidt det kan skønnes, har de vanskelige Færdelsesforhold den haarde Vinter medførte ikke i nævneværdig Grad hindret de unge Piger alligevel i at følge Undervisningen. Enkelte Steder har man dog været nødt til at fortsætte Undervisningen ind i April Md.

Af de 377 Lærerinder, der har medvirket ved Undervisningen har 79 været saakaldte Skolekøkkenlærerinder og 298 examinerede Hus-holdningslærerinder. Af disse Lærerinder var 29 antaget som Fælleslærerinder, desuden har 15 undervist over 400 Timer og kunde saaledes for den Sags Skyld ogsaa have været ansat som Fælleslærerinder.

Mellem Eleverne var der 4,659, der tidligere havde deltaget i Undervisningen og 1586 der deltog i Undervisningen i Sommerhalvaaret. Dette viser det ønskelige i, at der ordnes fortsættende Kursus, og at der er Jordbund for en Undervisning ogsaa givet om Sommeren, en Undervisning, der baade for Lærerinder og Elever vilde være ønskeligt at faa gjort almindelig.

Forskellige Meddelelser og Bemærkninger
vedr. Husgerningsundervisning
i Ungdoms- og Aftenskoler og Skolekøkkener paa Landet

er udarbejdet og udsendt til hvem, der kunde tænkes at være interesseret deri af Konsulenten vedrørende Husgerningsundervisningen i Ungdoms- og Aftenskoler og Skolekøkkener paa Landet.

Deri er bl. a. optaget en Undervisningsplan for den toaarige Skolekøkkenundervisning i Barneskolen og Forslag til Retter givet i en treaarig Ungdomsskole og saa siges der i Anmærkninger dertil:

Hvis der ikke, bl. a. som Følge af manglende Raavarer og Kogesteder, kan skaffes Mulighed for Eleverne at deltage i praktisk Arbejde, maa man søge en Undervisning ordnet, hvor Lærerinden fortrinsvis demonstrerer de forskellige Arbejder og lader Eleverne skiftevis i Kammeraters Paasyn udføre de viste Arbejder — det kan være Tilberedning af Retter, Konservering og Bagning eller alm. Husgerning, Opvask, Skuring, Opvartning, Borddækning o. l. — I saa Tilfælde maa en væsentlig Del af Tiden anvendes til mundtlig Vejledning, Beregninger og Indskrivning og Timerne bør afbrydes med smaa Frikvarterer og Sang.

Med Hensyn til Spørgsmaalet om, hvorvidt Lærerinden i Ungdoms- og Aftenskolen skal rette Elevernes Bøger, bør Lærerinderne selvfølgelig gennemse Elevernes skriftlige Arbejder og rette de mest iøjnefaldende Fejl (dog ikke markeret med „rødt Blæk“ i Bøgerne). Den egentlige Ret-skrivningsundervisning maa dog siges at ligge udenfor de skriftlige Arbejder, der knyttes til Husgerningsundervisningen.

Hvis Undervisningstiden ikke er paa 5 Timer, saa der kan bruges 1 Time til Indskrivning, maa Eleverne skrive Kladde og skrive ind hjemme, hvorved Gennemgangen for Lærerindens Vedkommende saa dog kun kan ske 1 Gang mdl. I alle Tilfælde er det nødvendigt for Eleverne at have Kladdebøger, ogsaa for at de kan have Opskrifterne til Brug i Hjemmene. Forud for Dagens Undervisning vil det være praktisk at gennemgaa den foregaaende Dags Arbejder. ogsaa de skriftlige — og drøfte mulige Fejltagelser.

Som en hensigtsmæssig Ordning tilraades det Skolerne i størst mulig Omfang at slaa sig sammen om en Fælleslærerinde, da de saa lettere vil kunne skaffe sig en Lærer-

inde, der har den nødvendige Uddannelse og praktiske Erfaring og som man kan vente at beholde i en Aarrække og knytte fastere til Skolekredsen. Som saadan kan godkendes Lærerinder, der har Arbejdet som Hovederhverv og fuldt Timetal, og det vil være naturligt, om Vedkommende har virket mindst 2 Aar som Husholdningslærerinde i Forvejen. — En Fælleslærerinde vil eventuelt ogsaa som Faglærerinde kunne give Skolekøkkenundervisning i Barneskolen og gives Tilsyn og Ansvar for Stedets Undervisningskøkken. Fælleslærerindens Løn baseres paa et bestemt Timetal f. Eks. 400 paa et Halvaar, anslaaes til 1500 Kr., men med Pligt til at undervise 500 Timer. En Del af hendes Løn udbetales maanedsvist.

I Ministeriets Cirkulære af 22. Juli 1935 udtales, at det maa anses for betydningsfuldt, at Undervisningen gives af eksaminerede Husholdningslærerinder, dog kan Undervisningen ogsaa gives af kvalificerede Skolekøkkenlærerinder, hvis det kan forenes med deres alm. Skolegerning.

For at give Eleverne det størst mulige Udbytte af Husholdningsundervisningen vil det være praktisk at gøre dem økonomisk medinteresserede i Husholdningspengenes Udnyttelse, som enten indbetales af Eleverne eller ydes som Tilskud fra Kommuner eller andre til Madlavningsudgifter.

Det kan gøres paa den Maade, at man i en særlig, lille Regnskabsbog eller paa den sorte Tavle anfører det, der gennemsnitlig kan disponeres over hver Dag, og saa lade Eleverne derunder regnskabsmæssigt anføre Udgiften til indkøbte Produkter eller de fremstillede Retters Pris og lade det eventuelle Overskud, f. Eks. fra Fremstilling af billige Retter, gaa videre til næste Dags Undervisning, saaledes at man kan se, man efterhaanden kan forsvare at bruge lidt dyrere Ting eller lave en lidt finere Middag o. l.

Dagens Undervisning afsluttes naturligt med dette Regnskab, men ogsaa med ernæringsmæssig Oversigt, bl. a. ved Hjælp af Kosttavlen.

Fru Guld siger, at det lille Regnskab er lige saa værdifuldt i Barneskolen som i Ungdomsskolen, at der gives Børnene derigennem Sans og Respekt for Arbejde og Økonomi.

De, der gik bort.

—o—

Grundtvigs Salmelinje „han sov hen som Sol i Høst gaar ned“ nynnede man *uwilkaarligt med Tak i Sind*, da man stod ved gamle *Fru Martins Baare*, hende, som gennem et langt *Menneskeliv* som en *Bjerre-Ætling* og som *Red. Fr. Martins Hustru* med sine *Børn*, sin *Slægt* og sine *Venner* paa sin *Maade* havde levet et rigt *Liv* fuldt optaget af *Tidens smaa og store Spørgsmaal*, altid rede til at dele med andre, selv *Hus og Ly* til *hjemløse og forkomne Mennesker*.

Farbror, Peder Lauridsen, sov ogsaa stille ind, gik ogsaa bort midt i *Vinterens Hjerte* — men han havde faaet *Lov* til i sin *Tid* at leve et rigt *Liv* i *Hjem* og *Samfund* i *Vejen*, paa „*Breidablik*“, i *Kolding*, og fik efter sin *Død* det smukkeste *Eftermæle* og *Tak* for *Indsats* og *Initiativ* til *Løsning* af *Opgaver* for *By* og *Egn*, ogsaa for det *Bibliotek*, han og hans *Hustru, Anna Petersen* fra *Skodborghus*, skænkede *Vejen By* i sin *Tid*.

Livet blev ogsaa slut for den *fine, noble Bornholmer* tidl. *Amtsbogholder Hagemann*, hvis *Artikler* og *Skildringer* fra hans *Fødeø* og de *Virksomheder*, han beskrev var som *skønne Perler* — og *Familien Normann* i *Odense* har haft den *store Sorg* at miste deres *Overhoved*, deres *særprægede, kloge Far* og *Husbond* — og *Landstingsmand Johs. Vejstrup*, som det altid var godt at møde, *vennesæl* og *lydhør* som han var, er ogsaa død — og den *yndige Fru Buckholz*, *Landinspektørens Frue* hjemme fra *Kjellerup*.

Af *gode Naboer* har vi mistet den gamle *Skatteopkræver Jens Hansen* og hans *Kollega R. Christensen*, der ogsaa som *Tækkemand* var god at have som *Hjælper*. Den gl. *Vognmand Hans Jørgensen* gik ogsaa bort, og saa den *stoute og lune Gaardmand Jens Jensen* i *Borød*, der gennem sin *Anseelse* hjalp til med for *37 Aar* siden at faa stiftet *Sorø Andelsfrugteri* som det første her i *Landet*.

Døden har ogsaa ramt flere af vore unge *Elever* haardt *Margrethe Ramskov Jensen* mistede sin *dygtige, dejlige Mor*; *Else Margrete Maarbjerg* sin *prægtige Far*, der var *Præst*

i Vallekilde; Margrethe Larsen fra Serridslev sin gode Far — og saa har Fru Munk ogsaa mistet sin Far og Fru Stadel sin kære Mor, sin Søns opofrende Mormor — og Fru Svelmøe-Thomsen, der betød saa meget personlig, og for sin afdøde Mands Præstegerning, døde ganske kort efter at hun betagende havde talt til os alle, fastslaaet, at Kristendommen fremmes ved indbyrdes Kærlighed.

Dansk Ungdomsvirke har i Aar lidt et stort Tab ved Forstander Niels Bredkjærs tidlige Død. Han var ikke alene Tune Landboskole en god Leder, men ogsaa for alt folkeligt Ungdomsarbejde en god Talisman, ærlig, stærk, frisindt og retsindig i Tale og Handling. Derfor var det saa godt at have ham som Fører og Raadgiver. — Og Rigmor Seidelin Larsen har mistet sin prægtige Far, Prof. L. P. Larsen, der blev Inderne og den danske Menighed til saa stor Velsignelse.

Og saa er en af vore smukkeste Banebrydere for Skolekøkkensagen, Frk. Sofie Rasmussen, gaaet bort, og en af vore tidligere Medhjælpere, Kirsten Adler Lund, Borgmesterens Datter fra Silkeborg, og Oda Clausen, mangeaarig Lærerinde paa Husassistenternes Fagskole tog Døden ligeledes — og Tandlæge Fru Illum Kristiansen mistede sin prægtige Søster, Sigrd Andersen efter en lang og streng, men stort baaret Sygdomstid.

Ind under Jul er en gammel Ven fra de unge Dage, Niels Pedersen, Dalhus, kaldt hjem, og to af Sorøegns gode Kvinder og Mødre, Fru Deichmann og Fru Marie la Cour, men dejligt, naar der ved Baaren kan vidnes med Tak for lykkeligt Samliv.

Personlig har jeg oplevet under Sygdom, at Tanken om Døden blev saa naturlig og nærliggende, at den antog helt praktiske Former, kredsede om Afslutning og Jordfæstelse — og straks syntes jeg, blot de i en stille Aftenstund vilde slæde mig til Hvile paa en bestemt skyggefuld Plet, senere syntes jeg, at blot jeg som en af de mange navnløse fik Hvile under en Græstue var det godt, men som Tiden skred, forligte jeg mig med, at selv om min Aske skulde spredes over Veje og Marker, vilde dette være uvæsentligt — og jeg følte mig saa frigjort, næsten lykkelig — alt det tunge gled bort. Oplevelsen blev som en Lousang og en Fortrøstning.

M. L.

Siden sidst.

—o—

Rationeret siden sidst er vi da blevet, saa det forslaar noget, ikke alene med de Varer, vi kun kan købe paa Kort, men med saa mange af de Goder, som vi tidligere har taget som selvfølgelige, men som vi saa i det mindste har lært at skønne paa. Det er ogsaa gaaet ud over vort Aarskrift, som Papirsituationen har gjort baade graat og tyndere. — Til Gengæld for det savnede, der ikke kan købes, har vi faaet en Masse Forordninger og Forbud, det værste var dog den, der skulde hindre Folk i at hamstre og som foranledigede, at selv retskafne Koner i Mulm og Mørke søgte at skjule de hæderligt røgede Skinker, som tidligere hørte med til en ellers ordentlig ført Husholdning — og betænksomme Mennesker var lige ved at sluge de Æg raa, som de i Iver for at handle forsvarligt, havde faaet hengemt i Vandglas og Kalkvand. Snurriest blev det dog med Margarinen, den Dr. Christiansen næsten havde lært os at kimse af, men som nu kun kunde faas som en Gunst, enten man nu hørte til de mindre store Skatteydere eller havde Børn, som Doktoren mente var bedre stillet med Margarine end med Smør — og saa blev den pludselig en Søndag Morgen frigivet, og vi fejrede Begivenhedee ved at bage Napoleumskager til hele Rusen, men ak, Dagen derpaa maatte vi alligevel af med vore rare Smørmærker, hvis vi fremdeles vilde delikatere os med Margarine. Men det værste var dog Mørklægningen og alle de forstuvede Ben den medførte, men ogsaa den skal man se at klare med Humør. Mor Magda gaar rundt i sin hvide Trøje og er mørklagt Dag og Nat, Sommer og Vinter. Hun er dog fyldt med Begejstring, hver Gang hun kommer hjem fra sine Udfarter, for at have truffet unge Piger, der har været søde til at lodse hende hjem og paa ret Køl. Men Sommertiden var lige ved at sætte os graa Haar i Hovedet. Først glædede vi os over, at vi fik den, dernæst glædede vi os over, at Rigsdagen ophævede den til den Tid, den havde lovet, altsaa holdt Ord, dernæst tog vi Forlængelsen fint og regner nu med at beholde den ogsaa til næste Aar.

Men trods Rationering og Mørkelægning har i den sidste Tid Inger Dam Mikkelsen holdt Bryllup med Landbrugskandidat Andersen paa „Pedersminde“ ved Holme Olstrnp, Elsebeth Søbye med Pastor Joensen, og tidligere Musse Hauskov fra Gudum, Kirsten Poulsen fra Roskilde, Gunhild Olsen fra Gevnø, Anne Lis Larsen her i Sorø, og Henny Herborg med Lærer Sibbern i Stenlille og Rygtet fortæller, at Dyvia Nielsen, der baade fik Udmærkelse som Havebrugskandidat og som Husholdningslærerinde er blevet Degnekone paa Fejø, og Konsulent Dagny Vase er blevet Gaardmandskone paa Viborgeggen, og at endnu flere Husholdningslærerinder gifter sig inden Jul.

Trods de mange Lærerinder, der de sidste Aar er uddannet baade her og der, har man staaet i den mærkelige Situation vanskeligt at kunne finde Lærerinder til de mange Ungdomsskoler, der trods alt toner frem. Hos os selv har der meldt sig saa mange Elever, at vi har saa at sige maattet fordoble Kursus baade for de Unge og for Skolebørnene. Frk. Sunesen har ovenikøbet haft et 3die Aars Hold i Seminariekøkkenet og Frk. Barfoed et Formiddagshold i Modelkøkkenet, og Anna Madsen, Kvolbæk, har desuden et 2det Aars Hold i Sognekøkkenet, men hendes væsentligste Opgave er ellers at sørge for Regensens Husholdning, efter at Mie Kristensen har overtaget Økonomien paa Tune Landboskole. Kirsten Uhre er travlt beskæftiget med Haandarbejde og meget andet paa Skolens forskellige Afdelinger og Margrethe Eriksen dirigerer de unge paa det 5 Mdr. Kursus i Skolekøkkenet paa gl. Ankerhus, mens Johanne Barfoed assisterer i Skovhytten og Modelkøkkenet.

Og saa er det siden sidst næsten blevet moderne at være huslig, det skyldes maaske nok for en stor Del, at det er vanskeligere nu end før at faa husligt Arbejde, hvilket maaske nok igen skyldes, at saa mange Husmødre ikke tidligere har kunnet opdrive huslig Hjælp og derfor indrettet sig paa at klare sig foruden, men det skyldes maaske ogsaa det, at nu har de unge Piger endelig lært at forstaa, hvor fornøjelig huslig Gerning er, forstaaet, hvad den økonomiske Værdi Kost og Ophold i et Hjem repræsenterer, hvilket igen alt i alt har bidraget til at faa Tingene sat paa rette Plads. — Ergo, nu gælder det om at dygtiggøre sig i Hjemmets Arbejder.

Dernæst er gamle Tiders Sædvaner kommet til Ære og Værdighed igen med Hjemmeliv og Aftensæde. Nu skal de unge blot have Lov til at snakke med, naar Dagens Spørgsmaal debatteres og synge for — men det maa være Husets Far og Mor, der slaar Tonen an.

m.

*„Tag vare, tag vare
paa Perlerne klare,
lad ingen fordunkle
de Stjerner, som funkke.“*

Gennem disse Linjer — som jeg ikke ved, hvem der er Forfatter til — vil jeg gerne sende en Hilsen til mine gamle Elever med Ønsket om, at De maa forstaa at holde fast paa de Stjerner, som funkke.

Margaret Lauridsen.

En Tak.

**Fra Afskedsfesten for Skolekøkkenlærerinder
paa Ankerhus den 24. Februar 1940.**

—O—

„For alle gode Tanker kan slet ikke dø, før endnu bedre Tanker er spiret af deres Frø.“

Saaledes har en dansk Digter sagt det; og de Ord passer netop paa Forstanderinde Fru Lauridsens Liv og Virke her paa Ankerhus.

Fru Lauridsen nærer en Kongstanke, og det er den at faa alle Danmarks unge Kvinder gjort dygtige og skikkede til at være med at opbygge de gode Hjem, paa hvilke vort Folks Fremtid beror.

Det er ogsaa denne Kongstanke, som gør, at Fru Lauridsen taler sin Sag selv paa højeste Sted med den Frimodighed og Myndighed, som den har, der kommer i en stor Sags Tjeneste.

Ogsaa vi — mine Kammerater og jeg — har mærket i Timerne hos Fru Lauridsen denne Interesse, ja Ildhu og Begejstring, hvorved Fru Lauridsen omfatter alt Skolekøkken- og Ungdomsarbejde; og vi har ogsaa mærket, hvor meget det ligger Fru Lauridsen paa Sinde, at vi faar fat paa det rigtige.

Det var vist med ret blandede Følelser, de fleste af os kom her, og for mange af os var Ankerhus vel kun et Navn.

Men det varede ikke længe, før vi opdagede, at det var et godt Sted — et Sted, hvor man gerne vilde give os det bedste — ikke alene rent fagligt, men ogsaa aandeligt — et Sted, hvor der hægges om det, der har Værdi, om det smukke og gode — et Sted med ren og høj Luft.

Nu rejser vi hver til sit med mange gode Minder om en rig og dejlig Tid, som vi siger Tak for. Men jeg tror, at den Maade, vi bedst kan ære og takke Ankerhus paa, er derved, at vi prøver paa at bringe det videre, som vi hørte og lærte her. — Ikke at vi mener, vi nu er færdige med at lære, det være langt fra, men vi vil øve os.

Saa vil vi da ønske, at Guds rige Velsignelse maa være over denne Skole, dens Forstanderinde, Lærere og Elever i de kommende Dage — og saa siger vi Tak — inderlig Tak.

Karen Christensen, Bandholm.

Med Aarsskriftet for Foreningen Ankerhus vil vi personlig ogsaa gerne sende Venner og tidligere Elever en Hilsen med Ønsket om en velsignet Jul og et godt og lyst Nytaar!

Marence Tarp.

Margrete Pedersen, Hadsten.

Kursusdeltagere i 1940.

—o—

Husholdningslærerinder, dimitterede $17/3$ 1940.

- 319 Marie Louise Baewert, Aastrupbro, Haderslev, $86\frac{1}{3}$ mg ÷.
 320 Johanne Barfoed, Osted, Lejre, $92\frac{2}{3}$ mg ÷.
 321 Eva Bek, Ringe, $98\frac{1}{3}$ mg.
 322 Margrethe Bøgeskov Bjerre, Guldager, Hæstrup, $97\frac{1}{3}$ mg.
 323 Grethe Bukh, Kallundborg, $105\frac{2}{3}$ ug ÷.
 324 Jutta Bukh, Kalundborg, 108 ug ÷.
 325 Margrethe Eriksen, Eilersvej 14, Kolding, $101\frac{1}{3}$ mg +.
 326 Henriette Fredborg, Strandby, $87\frac{1}{3}$ mg ÷.
 327 Gudrun Gundersen, Tuse, Maarsø, $96\frac{1}{3}$ mg.
 328 Berta Hansen, Vindinge, Roskilde, 96 mg.
 329 Edel Hansen, Bornholms Husholdningsskole, $100\frac{1}{3}$ mg +.
 330 Signe Heilesen, Vraa, $95\frac{2}{3}$ mg.
 331 Henny Herborg, Ringe, 94 mg.
 332 Anna Holsko, Romdrup, Klarup, $103\frac{1}{3}$ mg +.
 333 Jessy Jensen, Aasø, Glumsø, $98\frac{2}{3}$ mg.
 334 Ida Jørgensen, Stenløse, Sct. Clemens, 103 mg +.
 335 Karna Kjær, Hvidbjerg, 104 mg +.
 336 Ester Knudsen, Tranevej, Høng, 99 mg.
 337 Inge Larsen, Aarby, Kalundborg, $91\frac{1}{3}$ mg ÷.
 338 Sofie Larsen, Ørslev, Slagelse, 103 mg +.
 339 Anna Madsen, Almtoft, Kjellerup, $105\frac{1}{3}$ ug ÷.
 340 Anna Madsen, Kvolbæk, Hammel, $104\frac{1}{3}$ mg +.
 341 Gerda Marstrand, Allerslev, Lejre, 102 mg +.
 342 Marie Nauntoft, Romlund, Ravnstrup, 99 mg.
 343 Dyvia Nielsen, Fejø, 105 ug ÷.
 344 Marie Nørgaard, Ø. Ausum, Hjerm, 93 mg ÷.
 345 Kirsten Uhre Pedersen, Sdr. Omme, 105 ug ÷.
 346 Martha Pedersen, Dalby, Gørlev, $87\frac{2}{3}$ mg ÷.
 347 Elisabeth Poulsen, Korsgade 21, Svendborg, $95\frac{1}{3}$ mg.
 348 Dora Rasmussen, Øster Alling, Auning, $82\frac{1}{3}$ g +.
 349 Elsebeth Søbye, Bakkedal 24, Hellerup, 97 mg.
 350 Line Tarp, Asbo, Bække, $101\frac{2}{3}$ mg +.
 351 Annelise Vestergaard, Roslev, $99\frac{1}{3}$ mg.

*Elever bestaaet Seminariets 1ste Aars Eksamen
i praktisk Husgerning.*

- 395 Anna Margrethe Boeskov, Hjallesøvej 161, Odense.
 396 Elna Buhl, Øster Alling.
 397 Dorothy Bro Christensen, Torvegade, Esbjerg.
 398 Karen Christensen, Hee.

- 399 Gudrun Clausen, Husholdningsskolen, Skaarup.
 400 Lillian Eliasson, Sorø.
 401 Astrid Eriksen, Odder.
 402 Gudrun Haarup, Frausiggaard, Vivild.
 403 Gerda Tikjøb Hansen, Nørregade 21, Horsens.
 404 Grethe Bigaard Hansen, Damgaard, Pederstrup.
 405 Karen Meta Hansen, Højvang, Frederikssund.
 406 Helga Køller Jensen, Lobbæk.
 407 Margrethe Ramskov Jensen, Birkede, Viby.
 408 Sofie Jensen, Lybæk, Hee.
 409 Eva Jessen, Lundager, Assens.
 410 Ruth Elmer Jørgensen, Fakse Ladeplads.
 411 Else Katborg, Tarup, Odense.
 412 Katharine Knudsen, Rinkenæs.
 413 Karen Larsen, Præstegaarden, Vester Hornum.
 414 Else Margrethe Maarbjerg, Vallekilde.
 415 Gerda Nielsen, Sundby, Mors.
 416 Margrethe Nielsen, Guderup, Als.
 417 Signe Nielsen, Allerslev.
 418 Ellen Pedersen, Harreby, Fole, Sønderjylland.
 419 Karen Trautner Pedersen, N. Juelsgade 1, Aarhus.
 420 Karen Margrethe Rahbek, Ørsted.
 421 Annelise Rasmussen, Vitved, Skanderborg.
 422 Karen Søborg, Aabybro.
 423 Anna Søgaard, Stubbekøbing.
 424 Karen Margr. Sørensen, Haastrup, Fredericia.
 425 Sigrd Thorsen, Stensvedgaard, Stensved.
 426 Anny Thorup, Bentzonsvej 9, København.
 427 Agnes Wittrup, Støvring.
 428 Tove Øder, Glahns Alle 31, København.

Elever paa 1ste Aars Kursus fra Maj 1940.

- Anna Andersen, Annexgaarden, Gelsted.
 Birthe Andersen, Jac. Erlandsensgade 4, København.
 Rigmor Jager Andersen, Hedelund, Vrøgum.
 Karen Broholm, Kirke-Helsing, Gørlev.
 Alice Bruun, Næstved.
 Inger Bylling, Aller, Christiansfeld.
 Else Christiansen, Nakskov.
 Ellen Christiansen, Testrup, Haslev.
 Didda Danielsen, Tuelsmarksgaard, Guldager.
 Mette Gudiksen, Hesthave, Spøttrup.
 Gerda Hemmingsen, Frenderup, Stege.
 Karen Hesselager, Stenagergaard, Ølholm.

Ingeborg Margrethe Holm, Bindslev.
 Grethe Jarling, Odder.
 Grethe Bræmer Jensen, Danmarksg. 14, Randers.
 Inge Jensen, Odder.
 Anna Justesen, Gjurup, Hjørring.
 Astrid Jørgensen, Roskilde.
 Gudrun Klougart, Havebrugsskolen, Beder.
 Kirsten Foldager Larsen, Svendborg.
 Grethe Levinsen, Aabenraa.
 Martha Moesmand, Skrejrup, Rønde.
 Else Munk, Harths Alle 3, Kolding.
 Anna Nielsen, Hallum, Tistrup.
 Ellen Nielsen, Jebjerg, Skive.
 Lis Thiel Nielsen, Dalsgaard, Kjellerup.
 Gudrun Nikolajsen, Heltborg, Hurup.
 Anne Marie Pedersen, Dyssekilde.
 Marie Lind Poulsen, Humlum.
 Yrsa Radmer, Vig.
 Else Wolthers Rasmussen, Viksø.
 Bodil Steenholdt, Sønderhav, Kollund.
 Helene Sørensen, Daugaard.
 Andrea Thomsen, Refsgaard, Outrup.
 KäTTY Thomsen, Hjarup, Kolding.

5 Mdr.s Husholdningskursus fra 3. Maj 1940.

Gudrun Asbjerg Andersen, Smerup, Karise.
 Alice Andersen, Jyllingevej 55, Vanløse.
 Vika Bach, Stadslunde, Holbæk.
 Grethe Bruun, Præstø.
 Ellen Christensen, Ørsted, Viby.
 Gunhild K. Christiansen, Slagelse.
 Emma Christiansen, Testrup, Haslev.
 Solveig Faurholdt, Slagelse.
 Karen Margrethe Hansen, Uby, Jerslev.
 Lillian Hülsen, Svendborg.
 Grethe Jensen, Thurø, Svendborg.
 Emmy Jensen, Skellingsted.
 Frida Knudsen, Aulum, Holstebro.
 Inger Knudsen, Forsøgsstationen, Tylstrup.
 Esther Kofoed, Damgaarden, Ølstykke.
 Tony Kepp, Horreby, Karleby.
 Gudrun Krogh, Tornemark, Sandved.
 Inger Lillelund, Basnæs.
 Bodil Nielsen, V. Karleby, Nakskov.

Margrethe Nielsen, Højby.
 Elisabeth Mygdal Meyer, Birkerød (fra Juni).
 Grethe v. Huth Smith, Præstø.
 Ingrid Sørensen, Ubberup.
 Louise Mygind Sørensen, Birkerød (fra Juli).
 Erla Ranch, Nyropsgade 15, København.
 Grethe Teglmann, Birkerød.

5 Mdr.s Husholdningskursus fra 4. Novbr. 1940.

Aase Arvidsen, Poulsker, Bornholm.
 Inge Barfoed, Ousted, Lejre.
 Eva Bostlund, Skals.
 Anna Margrethe Bødkerholm, Ringsted.
 Inger Cornett, Aabenraa.
 Ruth Damsgaard, Taarnborg, Korsør.
 Aase Fenger, Barsøgaard, Lyng.
 Inga Frederiksen, V. Saaby, Hvalsø.
 Anne Marie Gjøel, Nr. Saltum.
 Inger Hannibal, Kulbygaard, Høng.
 Grethe Hansen, Absalonsgade 1, Roskilde.
 Gyvel Hansen, Ulstrup, Herlufmagle.
 Gerda Ellebæk Hansen, Skee, St. Merløse.
 Else Jensen, Munkegaard, Faaborg.
 Ellen Margrethe Jensen, Skolen, Vøjens.
 Asta Jensen, Skolen, Holte.
 Eva Jensen, Vodroffsvej 21, København.
 Ulla Klaumann, Holchsvej 7, Nykøbing F.
 Inge Blume Knudsen, Esbønderup, Esrom.
 Christine Kragh, Adelgade 75, Præstø.
 Dyveke Larsen, Lystrupgaard, Fuglebjerg.
 Gudrud Larssen, Kongsvinger, Norge.
 Ingrid Olsen, Boeslunde.
 Grete Ramgill, Lyngby.
 Inger Schrøder, Kronprinsessegade 14, København.
 Esther Stenkær, Nørhalne, Vadum.
 Lisa Uhre, Strandagergaard, Kokkedal.
 Kirsten Westergaard, Smedegade 66, Horsens.

**Aarskursus til Uddannelse af Skolekøkkenlærerinder
 fra Maj 1940.**

Karen Abrahamsen, Forskolelærerinde, Nr. Harritslev,
 Hjørring.
 Dorthea Andersen, exam. Lærerinde, Ø. Svenstrup, Skovs-
 gaard.

Inger Margrethe Boesen, Forskolelærerinde, Knudsbøl,
Jordrup.

Valborg Frederiksen, Forskolelærerinde, Oksby.

Ingeborg Haages, Forskolelærerinde, St. Brøndum, Skørping,

Marie Hansen, exam. Lærerinde, Skørping.

Johanne Jensen, exam. Lærerinde, Dybvad.

Ane M. K. Kristiansen, exam. Lærerinde, København.

Kirstine Knudsen, exam. Lærerinde, Beldringe.

Lone Larsen, exam. Lærerinde, Varhede, Aulum.

Margrethe Larsen, Forskolelærerinde, Agersted.

Gudrun Blicher Lassen, exam. Lærerinde, Haslev.

Jenny Madsen, exam. Lærerinde, Laasby.

Rigmor Nygaard, Forskolelærerinde, Naarup.

Ingrid Rasmussen, Forskolelærerinde, Astrup, Skern.

Kristine Sørensen, Lærerinde, Yderik, Sig.

Øvelsesskolen September—Oktober.

Lise Bigaard Hansen, Damgaard, Pederstrup.

Johanne Kampp, Sandager, Fjellerup.

Rigmor Linneboe, Præstegaarden, Humble.

Margrethe Mose Mortensen, Haastrup.

Esther Rasmussen, Søgaard, Fjellerup.

Hertha Sønnichsen, Ebberup, Fyn.

Andre og besøgende Elever.

Inger Aaboe, Randers (Januar—Marts).

Marie Krogh, Nefgaard, Taps.

Grete Karll Nielsen, Stege.

Esther Olsen, Boeslunde.

Ragnhild Nielsen, Mazantigade 18, Kolding (Januar—Juni).

Rigmor Møller, Faarup (fra November).

*Kære unge og gamle Venner, alle vi gerne hilse og takke,
takke for, hvad I hver paa sin Vis har givet os i Tidens
Løb. Lev vel. God Jul. Godt nyt Aar for os alle.*

Magdalene Lauridsen.

Til Billedbladene.

—o—

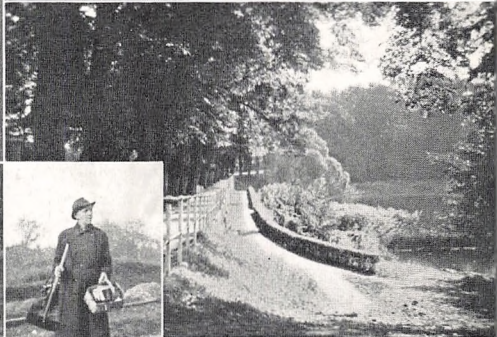
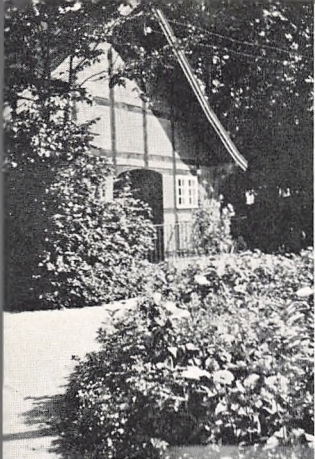
Paa første Side har vi tilladt os at gaa saa langt tilbage som til Islands Tusindaarsfest 1930, hvor Margaret tog det smukke Billede af Kongen, da han sammen med Folket søger Vej til Tingvallaslettens Festplads. Og vi gaar ogsaa tilbage til det sidste Aar vi maatte brænde Sct. Hansblus, fotograferet af Adjunkt Johansen. Vi ser ogsaa Karen Harrekilde med sit bedste, Mand og Søn, og Forstander Tormod Jørgensen med sin Datter Johanne, der sang og spillede saa skønt for os ved Aarsmødet. Saa har vi Børnene, baade Jonna og Inga, i Gyngen og Olsens ved Søen. Vi ser Arne Sørensen sammen med Folmer Dam, Frk. Tarp med Frk. Boldsen. Fru Jutta Ussing, vor stedlige Tilsynsførende, og Dr. Ussing i Disput med Frk. Sejerø, men desuden ser vi et festligt Billede af Foreningens Formand, Frk. Pedersen, Statens Tilsynsførende, Fru Ulla Pedersen og Lærerindeforeningens Formand, Frk. Juul Andersen. Nedenunder ser vi Fru Wille Jørgensen blive overrakt Blomster efter en veloverstaet Kemieksamen — og saa et dejligt Billede af Aarsmødets Gæster.

Paa anden Side ser vi Skolekøkkenlærerinderne i Sne udenfor deres Skolehjem, nedenunder Ungdomsskolen i Krans og foran Peter Dams Bibliotek Lærerinderne Signe Jacobsen, Marga Teglbjærg, Nina Vestergaard, Tove Bojesen. Ved Siden i Haaven Olsen og Julie og de sidst dimitterede Husholdningslærerinder. Ovenover en vel-lastet Slæde med Vinterpiger og den lille Grønlander Agusta Lyng med to Kammerater. Foroven et lille Glimt af Landsbyens Skolekøkken, dennes Dør og Udsigt, fotograferet af Rigmor Romme og rundt om titter Hjælpere og Elever frem og midt i det hele møder vi Husmoder Fru Edith Fribert paa Vej ud til Samfundstjeneste.

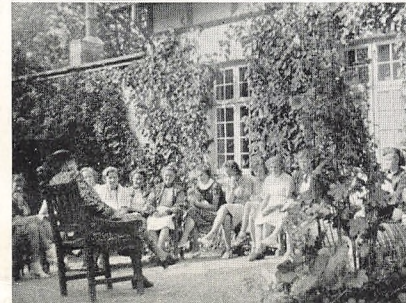
Tredie Side fortæller mere om det myldrende Dagligliv, Cykler der startes, dels for at drage ud paa Opdagelse og Oplevelse i Naturen, dels for at gøre Indkøb. Man ser mellem de startende et Glimt af Teaterchefens og Frk. Gram vinkende. Bodil som en Anelse bag ved Mortensgæssene. Man ser bl. a. Hansen, Damgaard med sine to Døtre Bigaard og Fru Beckmann med sin Datter; Anker og Peter i rigtig Drengelig, ogsaa Lærerinderne fra Skovhytten, Fru Dalmark givende Time i det fri og saa en Gruppe paa ni Børnebørn, hvis Mødre tidligere ogsaa har været Elever paa Ankerhus.

Og sidste Billedside taler for sig selv — Nutid i Haab om lykkelig Fremtid — og trods alt:

Fred paa Jorden.

Den lille Prinsesse, Landets, Hjemmets, Fars og Mors — hvor kom hun dog som en Velsignelse,
som en Forhaabning ogsaa om lykkeligt Hjemliv og lysere Tider, enten hun kom som den lille
Elisabeth Margrethe eller som den lille Susanne Magdalene eller som den lille Mettemarie Marianne
— kom hun med Glæde og med Haab i Følge.

Vi ønsker allesammen Glædelig Jul og Godt Nytaar

Ankerhus afholder:

- 2 Aars Kursus til Uddannelse af Husholdningslærerinder.**
 - 10 Mdr.s Kursus til Uddannelse af Skolekøkkenlærerinder.**
 - 5 Mdr.s Kursus for unge Piger i Husmodergerning.**
 - Eventuelt Kursus for Viderekomne og enkelte andre Kursus.**
- Studerende Elever modtages.**